

DANSKEREN INDSIGT UDSYN

INDSIGT:

**MOSBJERG
FOLKEFEST 2019**
Kampen for Danmark

INDSIGT:

**HYLDEST TIL
LARS HEDEGAARD**
Kampen for ytringsfriheden

INDSIGT:

**AURELIJA
ANIULYTE**
Identitære - tale ved FF19

UDSYN:

**KEVIN
CREHAN**
Dømt til døden for et
stykke bacon på dørhåndtag

UDSYN:

**TOMMY
ROBINSON**
Working Class Hero
-brev fra fængslet

INDSIGT:

**KLAGE TIL DR
DR's SVAR**
Berigtigelse og beklagelse

NR.3
EFTERÅR

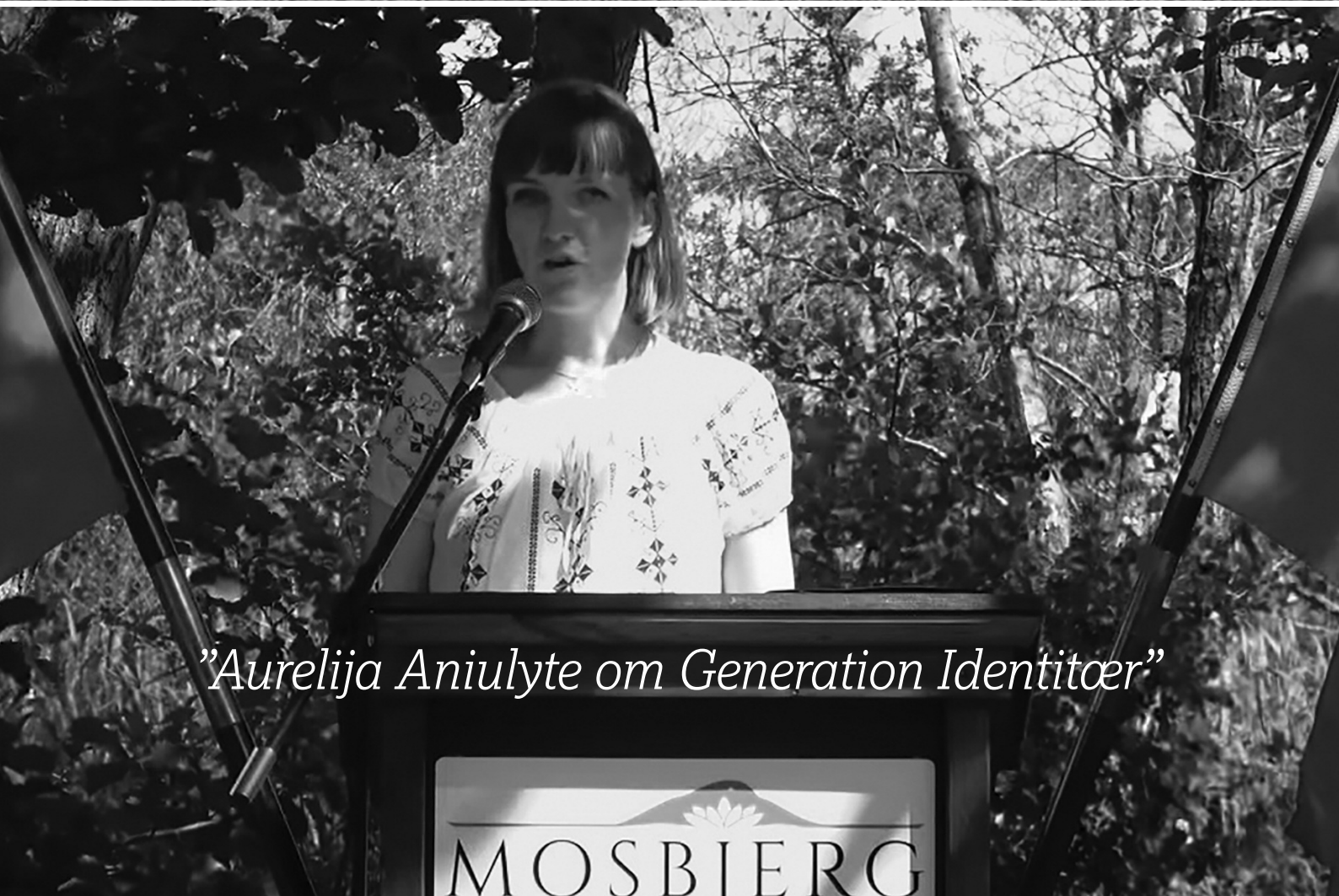
UDSYN:

NAZIR AFZAL
En pakistansk
hædersmand

"Asger Gottliebs hyldest til Lars Hedegaard"

"Aurelija Aniulyte om Generation Identitær"

Mosbjerg Folkefest 2019

Efter tre år med folkefester afholdt på Sjælland blev folkefesten i år afholdt, hvor den i sin tid begyndte, nemlig i et naturskønt område ved Mossø nær Skanderborg.

Mosbjerg 2019 – en smuk fest.

Festen havde cirka 350 deltagere, hvilket er det hidtil største antal. Det giver næring til forventninger om endnu flere deltagere i 2020.

Desværre måtte tre af de annoncerede talere, Tommy Robinson, Martin Sellner og Lars Hedegaard, melde afbud, men det gav ingen skår i den gode stemning, for andre talere med meget vedkommende budskaber trådte til:

Laurits Møllegaard Bjerre oplæste en hilsen fra Martin Sellner, og Asger Gottlieb præsenterede et maleri, han havde malet til Lars Hedegaards hyldest.

Folketingsmedlem Marie Krarup fortalte om kultur og kristendom. Rasmus Paludan fortalte om islams voksende magt, Aurelija Anilyte Beattie om Generation Identitær, og Kim Eriksen fortalte om et borgerforslag om landsforræderi.

Det er næsten overflødigt at nævne, at den 96-årige norske frihedskæmper Jan Høeg

Den Danske Forening og Dansk Kultur havde en fælles bogstand på FF19.

var blandt talerne. Det har han været ved de fleste af Den Danske Forenings sommerarrangementer siden 1988.

Nedenfor bringer vi to af talerne, - Asger Gottliebs hyldest til Lars Hedegaard og Aurelija Anilytes beretning om Generation Identitærs aktivisme.

MAGASINET
INDSIGT
UDSYN

2019

SEPTEMBER

Magasinet Indsigt Udsyn udgives af Den Danske Forening, hvis formål er på folkestyrets grund, uafhængigt af politiske og økonomiske interesser, at sikre dansk kultur, sprog og levevis i en verden, der trues af kaos, overbefolkning, vold og fanatisme.

Foreningens medlemmer modtager magasinet for deres medlemskontingent. Ikke-medlemmer kan abonnere på magasinet for 250 kr. om året.

Eftertryk tilladt med tydelig kildeangivelse.

Magasinet (evt. kopier af det) og foreningens andre tryksager må ikke omdeles privat sammen med trykmateriale fra anden kilde eller med påført tekst, logo el. lign.

Efter aftale med Kulturstyrelsen og med DDF's tilladelse arkiverer Dansk Bibliotekscenter netudgaven af Danskeren i DBC Webarkiv til brug for nationalbibliografien.

Magasinet Indsigt Udsyn 2019 udkommer 4 gange årligt.

Redaktion og adresser - side 23.

Hyldest til Lars Hedegaard

Lars Hedegaard, stifter af Trykkefrihedsselskabet og bærer af Niels Ebbesen Medaljen, er blevet forevigtet i et portrætmaleri.

Niels Ebbesens Venner havde bedt kunstneren **Asger Gottlieb** skabe et billede af Lars Hedegaard. hvori også dennes kamp for ytringsfriheden kunne læses.

Det sagde Asger Gottlieb uden tøven ikke alene ja til, men også til, at han ville gøre det uden beregning.

Efter tre år stod billedet færdigt og blev afsløret lørdag den 22. juni 2019, hvor Asger Gottlieb holdt en flot tale om tilblivelsen og samtalerne med Lars Hedegaard undervejs.

Maleriet måler 82 cm x 100 cm.

På grund af sygdom kunne Lars Hedegaard ikke selv være til stede ved afsløringen, så i ugen efter Folkefesten tog Asger Gottlieb til Bornholm for at overrække maleriet til Lars Hedegaard, der midlertidigt bor der – massivt beskyttet af folk fra PET.

Den 5. februar 2013 blev han forsøgt skudt i sin entredør af en muslimsk ekstremist.

Talen

Jeg er blevet bedt om at sige et par ord om portrættet, dets tilblivelse og mine tanker bag. Det har jeg sagt ja tak til.

Der var engang, jeg havde råd og lyst til at købe Berlingske Tidende.

Det første jeg gjorde, var at bladde om til GROFT SAGT for at læse ikke mindst de spidse kommentarer fra den ældre mand, Lars Hedegaard...

I min verden har Lars har nemlig aldrig været ung.

Men det med Berlingeren endte i ballade.

Næste gang jeg hørte om Lars, var da han havde stiftet Trykkefrihedsselskabet.

Det kunne jeg også godt lide.

Men der blev også ballade.

Så kom Lars i retten.

Så blev der ballade med et postbud.

Så kom han i TV.

Så blev der mere ballade.

Det hele kulminerede, da Danmarks to største TV-stationer dækkede balladen – samtidig.

Derefter blev der lidt mere stille om Lars.

Imens oplevede jeg selv glæderne ved multikulturen, da en af mine døtre blev overfaldet af fem somaliske piger.

Overfaldet var planlagt, og politiet vidste, hvem to af dem var.

Der blev ikke rejst tiltale.

De fleste uden for denne kreds vil sige:

"Det kan da ikke være rigtigt".

Vi i denne kreds véd, at det er rigtigt.

Jeg tænkte, at hvis staten ikke magtede eller ønskede at beskytte mig og mine, ville jeg gøre det selv.

Jeg stiftede borgerværnet DanerVærn, og i den forbindelse kom jeg i kontakt med Jan Fagerlund.

Jan og jeg blev venner

– over en del frokoster.

Jan så nogle af mine skilderier

– mest af skibe.

Jeg har puslet med at tegne og male

hele livet

På et tidspunkt foreslog Jan, at jeg lavede

et portræt af Lars, som var ven med Jan.

Jeg kviede mig. Jeg er ikke professionel maler og malerier, specielt portrætter, er en pinefuld kamp. Det sidste portræt, jeg afleverede, var af en venindes lille dreng. Da jeg afleverede det, var han blevet en ung mand.

Nuvel, jeg lod det komme an på en prøve.

Jeg sendte et forslag til Lars.

Det blev begyndelsen på en meget kortfattet og lakonisk kommunikation.

i stil med:

"Det kan jeg godt lide."

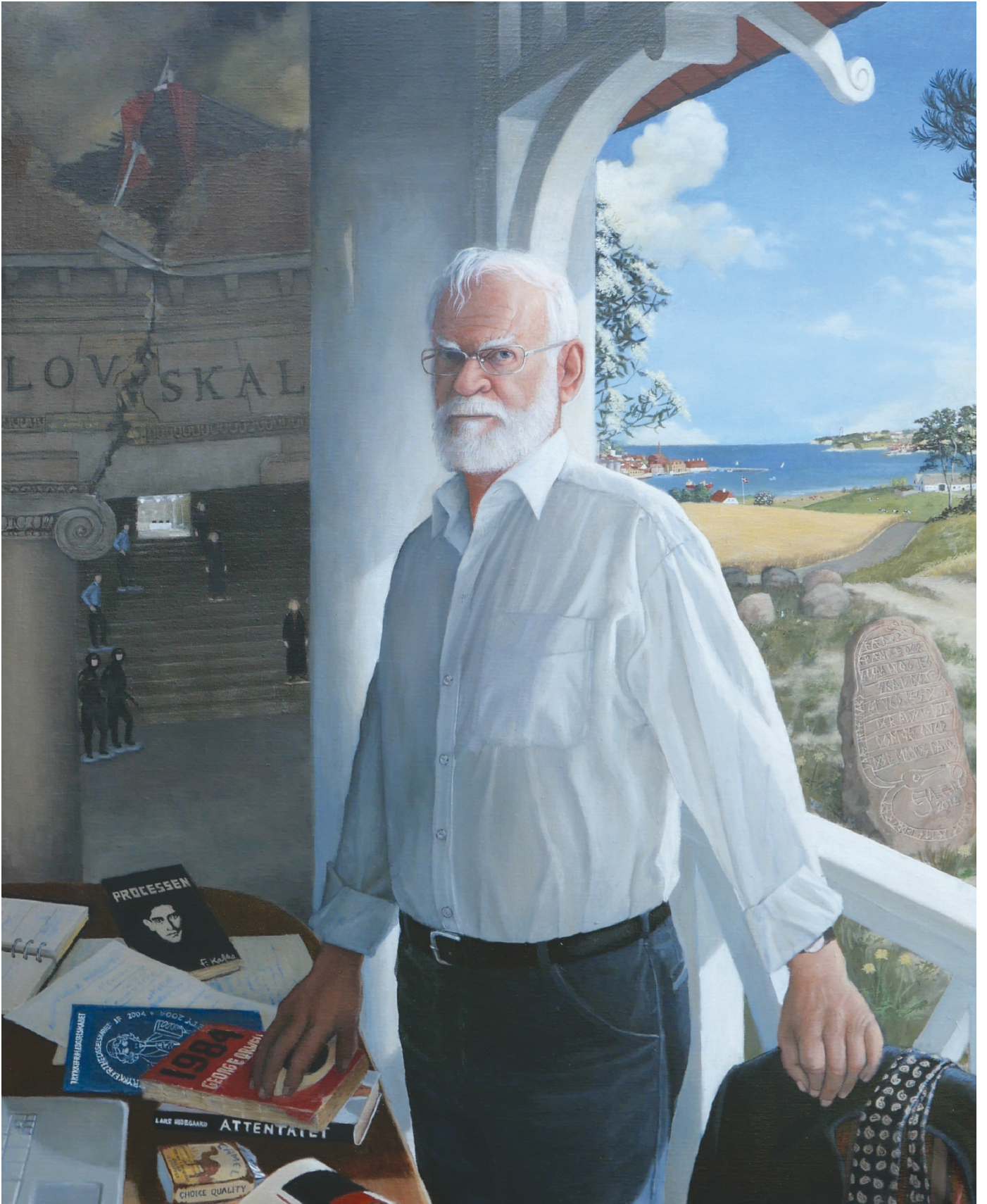
"Det kan jeg ikke lide".

(Det foregik pr. mail – men jeg kunne høre det.)

Jeg sendte et foto af et portræt, jeg faktisk var ret stolt af. En italiensk mand på mørk baggrund foran en kæmpe Juventus-fane. Manden havde bar overkrop og en del tatoveringer, bl.a. én hen over brystet, hvor der stod hed:

"La vecchia signora"...

Det er vist sådan noget med fodbold.

Asger Gottliebs portræt af Lars Hedegaard.

Foto: Steen Raaschou.

Lars' reaktion var:

"Det er jo bare en mand med tatoveringer".

Jeg tror, at Lars var klar over, at jeg måske blev lidt ked af det, så næste dag kom en ny mail:

"Men han er strålende malet!"

Jeg besøgte Lars i det, der virkelig kan betegnes som en beskyttet bolig.

Jeg tog fotos, og vi talte om løst og fast.

Lars havde tre krav til portrættet:

"Jeg vil ikke fremstilles som offer."

"Jeg vil gerne fremstilles som den humorist, jeg ser mig selv som."

"Jeg vil gerne have, at mit skæg bliver malet pænt."

Siden har vi stort set ikke snakket sammen.

På et tidspunkt havde jeg dog et problem med at male hans cigaretter.

Han røg et eller andet nyere mærke med en uhyrligt grim pakke.

Det måtte jeg gøre noget ved.

Jeg skrev til Lars – ordret:

"Kære Lars... Tak for sidst. Jeg er i gang med detaljer. Jeg tænker, at du må være en mand der hader advarselsetiketter på cigaret pakker. Hvis du skulle vælge en cigaret pakke, gerne klassisk, som du kunne tænke dig at ryge indholdet af, hvilken ville du så vælge? Cecil? Lucky Strike? Pall Mall? Camel?... Den der light Prince-pakke på dit bord er simpelthen for grim! Hilsen Asger"

Dagen efter kom svaret - i hele sin længde: "Camel".

Nu blev det i hvert fald færdigt.

Det tog ikke et årti... kun tre.

Men portrættet af Juventusmanden tog kun ? år.

Tag den Lars!

Jeg vil gerne tage mig den frihed at fortælle lidt om mine tanker bag maleriet.

I Hollywood siger de:

"Dont tell it, show it." Well I'll tell it anyway. Om ikke andet, fordi dem længst tilbage ikke kan se noget alligevel.

Til højre det Danmark, jeg kender. Det Danmark, jeg husker. Det Danmark, jeg fik fortalt om.

Fra de ældste tider, hvor frie mænd mødtes på tingstedet, debatterede og lovgav, og dømte.

Hvor enhver kunne sige, hvad han ville, håne hvem han ville, for på tingstedet rådede tingfreden.

"Jeg ser de bøgelyse øer ud over havet spredt...

..... Jeg véd det, som de ligger der, så er der kun så kort fra grænse og til grænse."

Men dette lillebitte land har præsteret utrolige ting.

Dette lille folk skabte det smukkeste skib, der nogensinde flød på vandet, de mest navnkundige krigere, og i vores tid de største broer, største skibe, det største rederi, den største eventyrdigter, højskoler, folkeoplysning

"Jeg ser de bøgelyse øer ud over havet spredt, så skært og SKØNT – i solen..."

Men som Ernst Jünger skriver i " Ved morklipperne":

" Brændende .....er de usles had til det skønne."

Kræfter har i mange generationer arbejdet målbevidst på at nedbryde denne skønhed, dette land.

Ikke for at forandre, eller forbedre.

Men for at ødelægge.

"Rend mig i traditionerne. Lad os frigøre os, nedbryde normerne, flytte hegnspele.", eller hvad det nu hed.

Hånen og latterliggørelsen har regnet ned over os i mere end hundrede år, men med 68-generationen er nedbrydningen accelereret.

68-erne startede det, nazisterne kaldte "Marchen gennem universiteterne", gennem akademia og ind i administrationen.

I Nazi-Tyskland måtte nazisterne dog lave deres eget retssystem, deres folkedomstole, fordi det gamle retssystem nægtede at lege med.

I Danmark gik det nemmere, måske fordi den gode vilje fra tingstedet stadig eksisterede – at man skulle finde en mindelig løsning for alle. Men også, fordi den Højesteret, der skulle stå som den øverst uafhængige garant for retssikkerheden i Danmark, reelt blev knækket for nu 100 år siden – i 1919 ved lensløsningen.

Man kan læse, at der siden "ikke har været tradition for at Højesteret stemmer mod regering".

Derfor er det danske retssystem helt utrolig svagt, når en retssag på nogen måde har betydning for det politiske liv eller den politiske konsensus i Danmark.

Derfor kan den herskende magt i Danmark reelt få dømt, hvem den vil.

Det er mørket til venstre i maleriet.

Derfor har jeg malet Københavns byret som en ruin.

Derfor er de stolte ord fra 1241 "Med lov skal land bygges" reduceret til to ord "LOV... SKAL" – en tom skal.

Et retssystem tjener nemlig flere formål.

Det starter som en standardisering af folkets retsudøvelse (på tingstedet), men er jo som det magt- og voldsapparat, det også er, næsten for fristende for alle politikere og magtmennesker, der lider af det syndrom, der hedder "PDEPS" – "Personality Disorder of Excessive Power Strivings".

Det var den fjende, Lars kom op imod.

På bordet den intellektuelles arbejdsredskaber:

PC, aviser, cigaretter, kalender, notater, korrespondance.

På bordet ligger også nogle bøger og publikationer – ud over Lars' eget værk, to berømte bøger:

"1984"... Profetien, men samtidig drejebogen, manualen for den totale stat, med overvågning, big brother, (i dag big mother), propaganda og NY-sprog..

Længere inde i mørket ligger Kafkas "Processen".

Processen skildrer stemningen.

Joseph K vågner op en dag og bliver klar over, at han er under anklage.

Han kan ikke få at vide nøjagtigt, hvad anklagen er. Han véd ikke, hvor han kan klage, eller hvor og hvem der kan forsvare ham.

Det sidste er i dag blevet effektueret gennem Facebook., YouTube og Twitter.

Terrorstaten og dens hjælpere.

I midten af al balladen står Lars.

Jeg tror ikke, at Lars havde forestillet sig, da han var ung, at han ville blive udsat for det, han har oplevet, ligesom jeg véd, at ingen af os, der er til stede i dag, ville have tænkt, at vi ville være nødt til at blive beskyttet af et massivt politiopbud for at holde et nationalt møde.

Men sådan blev det for Lars – og for os alle.

Min far sagde engang:

"Alle mennesker oplever, at der holder tog på deres station.

Det er bare de færreste, der tør tage det."

Toget vil for det meste være en positiv mulighed. Et karriereskift, en flytning, en ny start, en positiv mulighed. Men toget kommer uventet. Det holder ikke så længe på stationen, og man vil altid miste noget ved at tage det, man vil altid være i tvivl. Derfor tør de fleste ikke tage toget, selvom mange senere bittert fortryder.

Nogle gange er toget ikke en positiv mulighed, men et kald til kamp. Det tog kører ikke mod nye muligheder, det kører til kampen. Det kører måske til ens egen undergang. Til forskel fra det første tog er INGEN i tvivl om, at det er det rigtige.

ALLE véd, at det rigtige er at kæmpe, men ingen tør det. Det tog vil stort set ingen tage.

Netop det tog stoppede ved Lars' station. Lars steg på toget – gik ind i kampen. Der har han været lige siden. Og dér vil han være, til han dør.

Til sidst!
Til højre står en runesten.

Et vers fra Hávamål – gendigtet med tilfaldene runer. Det har man lov til, når man har de gamle i hjertet.

Indskriften handler også om død, men det er ikke et skrift over en død. Det er en advarsel, opfordring og rettesnor til de levende.

På stenen står:

"Fæ dør,
Frænder dør,
også du og jeg skal dø.
Ét ved jeg dog,
der aldrig dør:
Dom over død mands dåd!"

Tak, Lars, for din utrættelige kamp
– og værsgo!

Aurelija Aniulyte

- Identitære - tale ved FF19

Tak, fordi jeg har fået lov til at komme og tale for jer her til Folkefesten. Jeg hedder Aurelija. Det er ofte, at vi taler om de problemerne, vi står overfor i dag, og de er mange og store, men jeg vil gerne tale om noget andet. Jeg vil gerne tale om, hvordan jeg tror, vi vinder den kamp, som jeg véd mange af jer har kæmpet i mange år.

For næsten præcis to år siden var jeg med til at starte Generation Identitær i Danmark – eller som vi hed dengang, "Identitær". Vi startede med at være to – I dag er vi blevet en hel del, med afdelinger i både København og Århus, og vi vokser stadig væk.

Jeg vidste, at Danmark og Europa ikke overlever af sig selv, hvis vi lader stå til. At det er noget man konstant skal kæmpe for, hvis man vil kunne give det videre til børn, børnebørn, oldebørn og alle dem, der kommer efter. Noget, rigtigt mange har glemt, heroppe i det nordlige hjørne af Europa, hvor vi har haft det trygt og godt.

Men verden er blevet mindre, og også heroppe har globaliseringen i mange år presset sig på, og som resultat af det oplever vi, at gadebilledet skifter karakter, og det nogle steder ligner lande, der er langt væk fra Europa og ikke det Danmark, vi kender. Derfor vidste jeg, at jeg var nødt til at gøre noget og blive aktiv, fordi hvis ikke mig, hvem så? Alle os, der er i live i dag, har fået betroet Europa i vores hænder, og det er vores ansvar, at det ikke synker i grus. Der var flere gode organisationer og politiske partier, som gjorde, og stadig gør, et godt stykke arbejde. Men der var ikke no-

get, som jeg helt kunne genkende mig selv i. Og tiden var også moden til noget nyt – en organisation for patriotiske unge, der kunne gøre en forskel. Hvor modige unge kunne samles i et stærkt fællesskab, stille sig op med åbent ansigt og gøre krav på deres egen fremtid og inspirere andre til at gøre det samme.

Selv om der fandtes nogen patriotisk aktivisme, så var det i overvejende grad en form, man havde overladt til venstrefløjen. Vi ville gerne vise, at vi som patrioter kunne lave aktivisme, der var opfindsom,

som så godt ud, som kunne anvende humor, og som kunne udfordre magten. Det viste sig, at der var plads til en organisation som vores.

Aktivismen er det blod, der banker i vores årer. Det er igennem den, vi forsøger at fortælle folk, om hvad der sker i deres eget land, og viser dem, at man bør gøre noget og ikke mindst at man KAN gøre noget.

Vi har haft travlt de seneste år. Der er nok at tage fat på.

Vi har kørt kampagner mod den ny moske i Holbæk, som heldigvis blev stoppet – og mod FN's Migrationspakt, som det lykkedes os at skabe så meget opmærksomhed omkring, at Lars Løkke omtalte os som russiske bots, og Mogens Lykketoft kaldte os højreekstremister i Folketinget.

Vi har taget gaden tilbage i København og Århus, hvor vi har lavet alt fra gadeteater, plakat- og banneraktioner, til at forstyrre bønnen under ramadanen, da tusinde muslimer samledes midt i København for at bryde deres faste midt på Rådhuspladsen. Københavns mest kendte samlingspunkt. Vi har haft forsider på de store dagblade, været i radio og i TV. Gennem vores aktivisme har vi tilkæmpet os taletid i mediernes og haft mulighed for at tale om emner som befolkningsudskiftning og de etnokulturelle aspekter i dansk og europæisk identitet. Emner, som man normalt ikke hørte så meget om dengang. Men som nu er blevet en del af debatten, og er noget, man i hvert fald må forholde sig til i dag. Også selv om man er uenig med os.

Det er godt, men det er langt fra nok. Der skal meget mere til og det er derfor, vi fortsætter utrætteligt.

For der er meget på spil.

Som Identitære kæmper vi ikke bare imod masseindvandring og islamisering, men vi kæmper for noget. At vi i Europa har ladet vores lande oversvømme af migranter, der søger lykken her, uden at tænke på, at vi har noget at bevare, noget at passe på, er kun et symptom på det egentlige problem: At vi har glemt, hvem vi er, og det potentiale, der bor i os.

”Vi skylder både dem, der kom før os, og dem, der kommer efter os, at passe på vores land og vores Europa.”

Det var os, der byggede et Europa med en stor og smuk og grusom historie igennem tusindvis af år. Vi forsvarede Europa mod invaderende kræfter mange gange, og vi byggede katedraler, skrev forfatninger og love, opfandt demokratiet og genopfandt det, forfattede stor litteratur, skrev stor musik, dyrkede jorden, startede slægter, kongehuse og meget andet. Det er det ”vi”, som vi der står her, er en del af. Det er det ”vi”, der strækker sig langt tilbage i tiden, og som vi kæmper for skal strække sig endnu længere ud i fremtiden, hvor vi igen og igen vil finde nye måder, hvorpå vi kan vise den kerne, som vores tradition indeholder. Det er det ”vi”, der gør, at vi er forpligtede til ikke bare at sidde med hænderne i lommerne – vi skylder noget. Vi skylder både dem, der kom før os, og dem, der kommer efter os, at passe på vores land og vores Europa.

Alt dette glemmes let i en åndløs tid, hvor samfundet styres af hensynet til økonomisk vækst, og hvor de fleste af os bruger vores tid på, hvordan vi kan have det mest komfortabelt her og nu, uden hensyn til hverken fortid eller fremtid. Hvor identitet er noget, man køber i en butik, eller måske endda bare finder på i mangel af bedre – og alligevel sidder tilbage med en følelse af tomhed, fordi vi godt véd, at det er falsk.

Men vi har ikke glemt, hvem vi er, og det er derfor vi kæmper. Fordi vi véd, at der er mere end et tomt forbrugssamfund – Der er et helt Europa med en mangfoldighed af de største kulturer, verden har set, af folk, af tradition. Vi har så rigeligt af den slags selv, at vi ikke behøver at importere det fra den tredje verden.

Så ja, det er værd at bevare, og når vi står på gaden, er det, som der motiverer os: At Danmark og resten af Europa overlever, også om 1000 år.

Men hvis vi gerne vil ændre noget – hvorfor har vi så startet Generation Identitær? Hvorfor har vi ikke startet et politisk parti, eller er gået ind i et af dem, der allerede eksisterer? Politiske partier er fine – ja, de er endda nødvendige. Derfor er det vigtigt, at de eksisterer, og vi har stor respekt for alle dem, der gør det store arbejde, der skal til dér. Men som det seneste valg også har vist, så skal der mere til end stemmer. For man kan hurtigt miste det, man har tilkæmpet sig i stemmeboksene.

Det vi tror på er det vigtigste, er kulturen. I alt for mange år har der været en kultur i Danmark, der har gjort det svært at være patriotisk. Folk kan godt stemme på et patriotisk orienteret parti, når de ikke har andet valg og problemerne tårner sig op, men så snart de kan bilde sig selv ind, at det går bedre, så vender de tilbage til de partier, de føler er mere appetitlige. Dem, de kan sige, at de stemmer på på arbejdet eller til familiemiddagen uden at blive set skævt til.

Jo, det er kulturen, der gør, at folk tager de langsigtede beslutninger og vælger at gøre det patriotiske, ikke bare når migranter vader rundt på motorvejene, men også når presset på vores grænser er blevet mindre synligt. Lige nu har vi måske nok mange danskere, der er kritiske overfor masseindvandring, men en god sund patriotisk kultur har vi endnu ikke bygget her i vores land. Det viser det seneste valg.

Venstrefløjen har i mange år haft patent på det kulturelle. Det er en nærmest sikker billet til udelukkelse fra det gode selskab i kulturlivet i dag, hvis man er patriot. Det véd alle. Det kulturelle monopol har virket godt for venstrefløjen, for kunstnere, skuespillere og musikere har mange platforme – De bliver inviteret til tv- og radioprogrammer, hvor de, uden i øvrigt at have forstand på det, kan sidde og fortælle om masseindvandringens velsignelser og meget andet. Deres produkter og synspunkter gennemsyrrer vores samfund. Det er en stærk indflydelse.

Og det kan virke som en svær kamp, og det er det også, men det er kun ved at ændre kulturen, at vi kommer til at få den varige ændring, der skal til for at Danmark og Europa igen kan rejse sig af det dynd, vi er sunket ned i. Det skal igen komme i centrum at passe godt på sit land og at være stolt af den, man nu engang er. Kul-

turen er det stærkeste våben, og det er derfor, at det arbejde, vi laver i Generation Identitær, fokuserer på at forandre den, snarere end at stille op til valg. Det må andre gode kræfter tage sig af.

Når man stiller sig op som patriot, er det ikke gratis – det er der mange af dem, der er her i dag, der i dén grad kan vidne om. Mange vil lukke munden på én, når man taler magten imod. Mange af os har naturligvis oplevet at få lukket vores Facebooksider og den slags, hvilket kan være frustrerende nok, men så er det heller ikke værre, for der er vel næppe nogen, der havde forestillet sig, at vi skulle sikre Europas fremtid ved at skrive et Facebookopslag alligevel.

Nogle gange bliver vi angrebet af voldelige politiske modstandere, og så kan vi også blive udsat for statslig repression, som flere af talerne, som skulle have været her i dag, kan bevidne. Det er desværre forventeligt, for det er de ting, vi siger, der er det farligste for magthaverne. Når venstrefløjen laver et slogan, passer det så perfekt ind i markedssamfundet, at der ikke går en uge, før man kan købe det trykt på en T-shirt i Hennes & Mauritz. Der er det lidt sværere, når vi siger ”Byg Fort Europa” eller ”Remigration nu!” Jeg har i hvert fald endnu ikke set H&M forsøge at slå mønt på den slags endnu. Og derfor laver vi T-shirts selv.

”Uanset hvad de gør, finder vi en vej”

Det, vi står for, er et ægte oprør, der ikke kan opluges og markedsføres. Mens politikerne bevæger sig længere og længere væk fra det folk, de skal repræsentere, så er det os, der er samlet her i dag og mange andre, der siger de ubekvemme sandheder. Uanset hvad de lukker af konti på sociale medier, uanset hvad de gør, finder vi en vej – for patrioter kan ikke stoppes. Når vi mister en, står der altid en anden klar til at tage hans plads.

Så hvorfor er det jeg tror, at vi vinder?

Jeg tror, at vi vinder, fordi vi står for alt, der er sandt og smukt. Vi vinder, fordi vi er langt mere modige og hårdtarbejdende end de korrekte, der bevidstløst taler magten efter munden. Vi vinder, fordi vi står sammen. Sidst, men ikke mindst, så vinder vi, fordi vi har noget at kæmpe FOR, og ikke bare imod. Alt det, som vore forfædre gav os.

Det er et langt og sejt slæb, det er ikke let, men sådan er enhver kamp, der virkelig

betyder noget. Det er også noget, der kræver en indsats fra os alle sammen. Også fra dig.

Så hvad kan du gøre?

For det første må du aldrig give op. Den, der tror, at kampen er uvindelig, har tabt på forhånd. Der er mange her, der har kæmpet i årtier allerede, og de fortsætter stadig – lad dem være jeres inspiration.

Du skal blive aktiv. Tiden er inde til, at du gør noget. Meld dig ind i en af de eksisterende foreninger eller et politisk parti, og

kom i gang med aktivisme eller politisk arbejde. Verden ændres ikke af sure opslag på Facebook.

Støt dem, der allerede gør et stort arbejde. De har brug for både moralsk støtte og økonomisk støtte.

Vær åben om dine meninger. Alt for mange er nervøse for at stå frem med deres synspunkter. Sig dem højt, og sig dem ofte. Det er kun sådan, at det bliver normalt at være patriot:

Ved at vi står frem. Start en blog - en YouTube-kanal eller noget helt andet.

Husk, at det i dag er meget lettere at stå frem, end det har været for en stor del af de veteraner, der er her i dag, hvoraf mange har betalt en høj pris for at stå ved deres meninger.

Allervigtigst er: Bevar optimismen. Husk, hvorfor vi kæmper, og hvorfor det er det værd.

Til sidst vil jeg bare minde jer om én ting: Patrioter kan ikke stoppes.

Tak skal I have.

”Jeg ønsker ikke at risikere livet”

New York Times bragte den 23. juli en video-reportage fra skibet Sea-Watch 3, som kriminelle bruger til at færges migranter fra Afrika til Europa.

De virker ikke desperate, som det ellers siges i videoen, men som om, de vidste, at de blev "reddet" - reddet til Europa.

Personalet på skibet virker opløftede og ivrige, som om, det er spændende. Nærmest en slags sport, det undrede mig.”

Det handler ikke om at redde menneskeliv

Den tidligere chef for den tyske efterretningstjeneste (Verfassungsschutz), Hans-Georg Maassen, siger i et interview i Il Giornale bl.a.:

”NGO’ere, som opererer i Middelhavet, er fanatikere, som er ligeglade med migranterne, og kun bruger migranterne til at vise verden deres moralske overlegenhed. Menneskesmuglerne profiterer langt mere på migrantkrisen end på narkotikahandel, mens nogle NGO’ere bruger krisen i et nærmest religiøst behov for at vise andre, hvor gode de er. Andre NGO’ere tjener penge på den.

NGO’ere, som er aktive i Middelhavet, er ifølge Maassen en del af en forretningsmodel, som bliver benyttet af menneskesmuglerne, da de samler migranterne op dér, hvor de bliver efterladt af menneskesmuglerne.

”Der findes uden tvivl NGO’ere, som ved deres aktiviteter tjener penge. Havde deres redningsaktioner kun haft det formål at redde mennesker, ville de ikke sejle dem til Europa, da de nærmeste sikre havne ligger i Nordafrika, i Tunesien, Algeriet og Marokko.”

I reportagen interviewer journalisten fra New York Times en af immigranterne.

Forfatteren Jens Martin Eriksen kommenterede videoen på Facebook:

Journalist:

Kendte du til redningsskibene i Middelhavet?

Immigrant:

Faktisk følger jeg dem på Instagram. Jeg checker alle opdateringer, hver time.

Journalist:

Så hvis vejret var godt, og du tænkte, at der ikke ville være redningsskibe...

Immigrant:

Så ville jeg ikke forsøge.

Journalist:

Det ville du ikke?

Immigrant:

Nej. Det ville jeg ikke.

For jeg ønsker ikke at risikere livet.

”En af de reddede migranter udtaler til kameraet, at han aldrig ville begive sig ud på Middelhavet hvis han ikke vidste - fra Instagram - at Seawatch ville samle ham op. Rent objektivt bliver redningsmændene selvfølgelig en del af smuglernetværkernes funktionsmåde når migranter sendes ud på overfyldte gummiflåder. Det er meningsløst at benægte det, når migranter selv bekræfter det.

Men hvor er EU i dette spil, der ikke kun indbefatter de involverede her i historien, men også er en katalysator for politisk ekstremisme i Europa?”

Bemærk i øvrigt, at det kun er mænd og drenge. Sådan er det sædvanligvis, det er der nogen, der slet ikke finder bekymrende.

Videoen kan ses på denne adresse:

<https://www.nytimes.com/video/world/europe/100000006498001/seawatch-migrants-europe.html?playlistId=100000005927940>

Ghetto er ikke mursten, det er en mentalitet

Det er kulturen på indersiden af hovedet, der skaber parallelsamfund.

Kirsten Damgaard

Psykolog og tidl. indvandrerlærer.

Der har været valg i Danmark. Fortsætter den store ghettoplan uændret? At integrere er meget komplekst. Der er mange "usynlige" og svært målbare forhold, der skal indtænkes for at skabe den mentale forandring hos muslimske indvandrere, de fleste danskere ønsker.

Lær børn at vurdere

Jeg synes, at vi skulle begynde med at sætte religionskundskab på andenpladsen i grundskolens undervisning, og i stedet satse på at udvikle alle børns tænkeevne (kognition) ved at anvende filosofi i praksis. Det vil udvikle børn og unges omverdensforståelse, hæmme mulighederne for, at religiøse ledere kan manipulere dem, styrke deres rationelle udvikling og forhåbentlig give modstandskraft.

Jeg foreslår det kombineret i en undervisningsplan med professor i psykologi Jordan Petersons 12 regler for livet - en modvægt til kaos. Og faktisk kan vi gå videre med at undervise de voksne nytilkomne og de "gamle" indvandrere i både samfundsfag og filosofi - det vil skubbe på integrationen, og det vil endda være en morsom vej til erkendelse af kulturforskelle, og hvorfor danskerne har indrettet deres samfund, som de har.

Hvem bor i ghettoen?

Danske socialklassekategorier eller den strukturelle livsformsanalyse kan ikke umiddelbart anvendes i indvandrersammenhæng, når man skal vurdere en befolknings niveau og individers mulighed for assimilation. Man skal medtænke, at mange etniske grupper opererer med stammer eller klaner; og at fx pakistanere lever under et kastesystem, og nogle med broderskaber. Det er vigtigt at erkende at sprogvanskeligheder og diskrimination kan spille en rolle for den enkelte tilhørende 1. generation i

hans/hendes social-økonomiske placering. Og for at bedømme i hvert fald 1. generations tilvandreres vurderingsgrundlag i forhold til at ville og kunne integrere sig, skal man vide, om deres uddannelse og dannelse er foregået (kulturelle kapital, habitus) i diktaturer, feudalsamfund, moderne eller nærmoderne samfund. For personer, der fungerer psykisk dårligt, er det naturligvis vigtigt at vide, om de tilhører det mindre segment af flygtninge, der har været udsat for tortur. For anden og tredje generations mænd kan det være vigtigt at afdække tilhørsforhold til diverse bandegrupperinger.

Opholdsgrundlaget skal også medtænkes. Flygtningegruppen må ikke slås i hartkorn med gæstearbejder-gruppen, heller ikke i efterkommergenerationen. At rejse til noget godt og at føle sig *presset ud* er mentalt meget forskelligt (push and pull-faktorer). At være familiesammenført kan eksempelvis for en hustru både dække over at være i ægteskab (registreret eller uregistreret) med manden, inden han udvandrede, eller det forhold, at manden efterfølgende henter en ung brud i hjemlandet. Det sker, at ikke helt unge kvinder hentes hertil som den anden eller tredje i en række af hustruer, han er så fraskilt eller enkemand, og ofte meget ældre end hende og på offentlig forsørgelse. Det ser ud til, at nogle af disse ægteskaber indgås ud fra pragmatiske forhold og ikke af romantiske årsager.

Mange tabere er indvandret

Man skal erkende, at emigranter ikke udgør et repræsentativt sample af hjemlandets befolkning.

Og det er vigtigt at vide, at især de skandinaviske lande har været tiltrækkende at bosætte sig i for ressourcetsvage befolkningsgrupper fra Tyrkiet, Pakistan, Marokko og for uønskede palæstinensere fra det Palæstinensiske Selvstyre, jfr. de udviste besættere i Blågårdskirken, der opnåede ophold ved særlov i 1980'erne og siden har vist sig ovenud kriminelle. Mange af muslimske ikke-flygtninge er imidlertid ikke udvandret i egen bevidsthed, men opfatter sig trods mange år i Danmark stadig som

gæstearbejdere eller som tilhørende en koloni, der ikke behøver at have noget særligt at gøre med værtslandet. De er derfor heller ikke mentalt indvandret. Der er således flere tusinde, der snart skal på plejehjem uden danskkundskaber.

Vi skal ligeledes erkende, at mange unge mænd og kvinder i passiv form er blevet ført til Danmark og blevet gift - deres parforhold og forældreskaber ligner ikke danskernes. Det har især betydning for socialrådgiveres og pædagogers arbejde, at muslimske 1. generations kvinder ofte er meget umodne og uselvstændige. I nogle muslimske ægteskaber regner manden konen for det ældste barn i familien, og hun kan således ikke agere som en ansvarsfuld voksen i mange danske sammenhænge som fx skole-hjem-samarbejde. Indgiftning i generationer tager også sin told i form af mentale og fysiske handicap.

Mangfoldighed er danskernes opfindelse. Det er misvisende at antage at immigranter er etnisk homogene, blot fordi de har samme oprindelsesland. Der er en risiko ved at negligere visse indvandrergrupper modvilje over for andre etniske grupper, og derved overse selv-segregeringsfaktoren. Kurdere fra et arabisk land bryder sig fx ofte ikke om arabere fra samme land, og vil måske ikke ønske deres børn i samme klub eller fritidsaktivitet.

Man skal også være sig for at forveksle en del overfladiske kulturmanifestationer med kernekultur, fx mener nogle forskere, at "alle unge vil det samme", blot fordi det store flertal i en vis alder interesserer sig for det modsatte køn og hører samme musik. Omvendt skal efterkommeres slør og tørklæder tolkes som alvorlige signaler om afstand til danske værdier, herunder adskillelse af religion og dagligliv og forståelsen af tro som noget privat (sekularitet). Mange muslimske mænd drikker alkohol og kan virke ret sekulære, men holder alligevel fast i andre muslimske kerneværdier som afstandtagen til ikke-muslimer og kræver fx, at voksne døtre skal styres og giftes med muslimer.

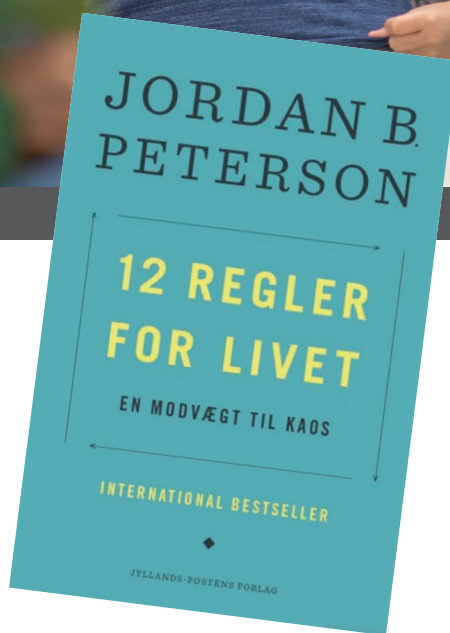
Tidlig integrationsundervisning...

Mange år som fremmed

Det er også vigtigt at vide, at opholdstids-længde ikke er en signifikant faktor i integration, når det drejer sig om traditionelt indstillede muslimske indvandrere. Så vi kan altså ikke bare vente på, at sådanne flygtninge "finder sig til rette" ifølge almindelig kriseteoretisk forståelse, og at næste generation bliver "mere dansk", for det sker kun på overfladen. De traditionelle siger ja tak til uddannelse, lægehjælp, understøttelse osv., mens den grundlæggende verdensforståelse og sandhedsbegrebet fortsat hentes i egen kreds, som man er mest loyal overfor. Det var et smart træk fra aktivistiske imamers side at tale om, hvilke danske politiske partier der ikke ville kræve for meget af muslimske indvandrere netop under ramadanen. For den øvrige tid er det måske kun 10%, der kommer i moskeerne.

Lydighedsopdragelse giver umodenhed

Psykiater Kurt Charleman har flere gange i dagspressen gjort opmærksom på det ødelæggende i for både person og samfund – at muslimen i opvæksten ikke får udviklet en moden personlighed, bl.a. fordi streng

lydighedsopdragelse mikses med indpodning af frygt for en overnaturlig straf (fra Allah). Miljøets afstandtagen og nedgøring af de vantro hæmmer ligeledes realitetsopfattelsen hos de opvoksede. Charleman skriver videre herom: " (...) Dertil vil det være gavnligt for den enkelte og samtidig nødvendigt for at vende udviklingen mht. den stigende radikaliserings, at man styrker udviklingen af en personlig identitet og et selvværd, hvor man går fra at være følelsesstyret til at kunne ræsonnere over livets muligheder, og dermed tage et personligt ansvar for sine handlinger (...) Når en muslim har lært værdien ved at have en personlig identitet som sit omdrejningspunkt, frem

for blindt at rette sig efter ydre autoriteter, kan man tale om, at vedkommende er assimileret, og det uanset om muslimen ærer Allah og holder visse religiøse traditioner i hævd." Mange drenge har ikke lært at styre deres vrede, eller trøste sig selv ved nederlag. Så når islam tillader vold som problemløsning, og drengen er opvokset i en muslimsk "berettigelses-kultur", giver denne dannelse umodne og u hensigtsmæssige virkninger, der bl.a. ses som manglende uddannelse, bandeuvæsen, og ved at herboende muslimske piger fravælger disse drenge som ægtefæller.

En mulig hjælp

Hvis bedre integration, forstået som mere accept af modernitet og danske værdier, er målet, skal der tages fat dybt nede i værdier og holdninger tidligt i børnenes liv, for at muslimske indbyggere fremover kan blive skattede medborgere. Giv dem filosofiundervisning i stedet for religionsundervisning, så lærer de unge at tænke selv.

Kevin Crehan

Dømt til døden for et stykke bacon på et håndtag.

Kevin Crehan og de bacon-sandwiches, som kom til at koste ham livet.

At det ikke er ufarligt for en hvid ikke-muslim at havne i et britisk fængsel, viser en sag fra Bristol.

Den 17. januar 2016 lavede den 34-årige Kevin Crehan sammen med sin kone og to venner en practical joke ved at hænge et stykke bacon på dørhåndtaget til en moske. De efterlod desuden to bacon sandwiches og et engelsk flag nær moskeen.

Mens det engelske politi har overordentlig svært ved at afsløre voldtægtsbånd på trods af ofrenes nødråb, blev de fire venner opsporet nærmest omgående.

Hverken politi eller dommer opfattede et stykke bacon på et håndtag som en practical joke. De fire arresterede blev anklaget for "angreb på en moske". (Ved et angreb

skulle vel i det mindste nogle ruder være blevet knust?).

Kevin Crehan blev idømt et års fængsel. De øvrige fik kortere fængselsstraffe.

Kevin begyndt afsoningen af sin dom i juli. 5 måneder senere, den 27. december 2016, blev han iflg. fængselsmyndigheden fundet død i sin celle.

Det tog myndighederne 2 år at finde på en forklaring på Kevin Crehans pludselige død.

Forklaringen lød "en overdosis narkotika".

Hvem tror på det?

Islamkritikeren Paul Weston skrev i den anledning en kommentar på Bristol Post's hjemmeside, som i første omgang blev slettet, hvorefter han forsøgte igen med andre ord. Paul Weston undrer sig over, at avisens journalister ikke graver i det besynderlige faktum, at årsagen til publicisten Max Cliffords død i fængslet kunne afsløres efter to uger, mens det skulle tage to år at afsløre årsagen til Kevin Crehans død.

Spørgsmålet blev ikke slettet, men blev heller ikke besvaret.

Kilde: Bristol Post, 20. december 2017.

Tommy Robinson

Tommy - Working Class Hero.

Fra demonstration mod fængslingen af Tommy Robinson, - et barn af arbejderklassen.

Den 25. maj 2018 stod Tommy Robinson på gaden uden for retsbygningen i Leeds, hvor medlemmer af en børnesex-ring skulle for retten. Tommy Robinson streamede samtidig til Facebook og refererede offentligt tilgængelige oplysninger om de anklagede.

Pludselig blev han anholdt af et større opbud af politibetjente, mens dommeren så til fra et vindue i retsbygningen. Uden at have haft adgang til en advokat blev han straks idømt 13 måneders fængsel for "breach of the peace", hvilket betyder forsøg på at påvirke vidnerne.

Den Korte Avis skrev 16/7 2019 om fængselsopholdet:

Tommy Robinson blev med fuldt overlæg overført til et muslimsk domineret fængsel,

hvor han måtte tilbringe over 10 uger i isolation, da hans muslimske medfanger ellers ville slå ham ihjel. Det var også muslimske fanger, der tilberedte hans mad, så han turde ikke spise den, men levede af syv æbler og fem dåser tun om ugen og derfor tabte sig 20 kg under sin fængsling. De ekstremt belastende forhold – som de britiske myndigheder var fuldt vidende om og selv havde iscenesat – blev yderligere forværret af, at Tommy Robinsons celle lå i stueplan lige ud til fængselsgården, hvor de muslimske fanger gik forbi, når de skulle til bøn. Robinson var derfor tvunget til at have sit vindue lukket midt i hedeølgen, da der ellers blev spyttet og kastet ekskrementer ind ad vinduet.

Dommen blev senere omstødt på grund af en procedurefejl, og Tommy blev løsladt.

Men det kunne magthaverne ikke leve med. De fandt på nye anklager. Han blev nu bl.a. anklaget for "aggressiv konfrontation", fordi han foran retten i Leeds havde spurgt voldtægtssigtede, om de syntes, det var retfærdigt, at de var under anklage.

Den 5. juli 2019 blev Tommy igen dømt. Denne gang 9 måneders fængsel for tvivlsomme anklager om "foragt for retten". Han har siddet fængslet i isolation siden den 11. juli.

Fra dette fængsel har han sendt et brev, som vi i bringer i oversættelse nedenfor.

Brev fra den fængslede Tommy Robinson

"Nå, nu skal I høre fra mig. Klokken er 17:30, jeg ønskede at vente med at skrive, indtil jeg havde nogle opdateringer. Jeg modtager jeres e-mails og breve, og dem er jeg taknemmelig for. Jeg nyder opdateringerne, og jeg glæder mig også over de mange forskellige mennesker, der skriver til mig. Denne uretfærdige fængselsstraf har haft den modsatte virkning af den tiltænkte. Den får flere mennesker til at få øjnene op for de herskendes magtmisbrug.

sikkerhed. Det her er en helt anden situation end den i Onley-fængslet.

Ved ankomsten til Belmarsh bad jeg ikke om at blive isoleret. Det var fængslets beslutning. Da Ross Kemp interviewede mig, forklarede jeg ham, at jeg blev holdt inde-spærret på denne måde af hensyn til min egen sikkerhed. Men det er et faktum, at måneders total isolation har negativ indvirkning på ens mentale helbred. I en tid,

Det, hun siger, er, at hun dømte en journalist for at begå en fejltagelse, som ikke havde nogen som helst indflydelse på retssagen. Selv mine fjender kan se, at fem måneders isolationsfængsling for en fejl, som ikke var bevidst, simpelthen ikke er retfærdig.

Jeg bestrider, at jeg overhovedet brød nogen lov. Det er klart for dem, som ser videoen, at straffen ikke svarer til forbrydel-

Demonstration udenfor Belmarsh fængslet.

Jeg har modtaget breve fra læger, skolelærere, professorer, sygeplejersker osv. Alle er chokerede over den behandling, jeg bliver udsat for, og den uretfærdige dom, jeg er blevet idømt.

Den første person, jeg så ved ankomsten til Belmarsh-fængslet, var Ross Kemp, der laver en dokumentarfilm om Belmarsh fængsel. Jeg har været holdt i total isolation fra det øjeblik, jeg trådte ind i Belmarsh. Jeg har ikke set nogen anden indsat. Jeg befinder mig i et fængsel i fængslet. Jeg tror, at den afdeling, jeg befinder mig i, blev bygget til IAN HUNTLEY! Blandt andre fanger, der har siddet her, er Abu Hamza og Michael Adebalo!

Personalet på Belmarsh har været fantastisk. Direktøren har sørget for, at alle mine rettigheder bliver respekteret. Ærligt talt, han gør det bedst mulige ud af besværet ved at have mig som fange. Jeg er i 100%

da alle fra Prins Harry til ledende politikere hævder, at de bekymrer sig om den mentale sundhed, prøver jeg på at forstå, hvorfor min regering anser det for at være i almenvellets interesse at holde mig isolationsfængslet i næsten 5 måneder sidste år. Alt dette for at spørge en nu dømt børnevoldtægtsforbryder, hvad han syntes om sin dom!

Lad mig citere ord for ord, hvad dommeren i spidsen for Landsretten sagde under sin opsummering. Lad mig blot påpege, at hun blev forfremmet til denne stilling blot to uger før min retssag!

"Den foragt, vi har fundet bevist, var ikke udtryk for bevidst trods: der var ingen hensigt om at blande sig i rettens arbejde, og den havde ingen indvirkning hverken på retssagen mod Akhtars eller på den sag, der fulgte efter."

sen – undskyld, min såkaldte "fejltagelse". Jeg er faktisk ikke blevet dømt for en forbrydelse, det er en civilretslig forbrydelse! Dommerne, der dømte mig, gik imod loven. De dømte i strid med det, som loven fastsætter på deres egen hjemmeside!

Før jeg fortæller om min appelsag, vil jeg fortælle om den suite, jeg er indespærret i. De kalder det en "suite". Ha! Det er en separat afdeling af fængslet uden andre fanger. Den ligger under sundhedsplejeafdelingen. Fra mit vindue kan jeg se min motionsgård. Det er et motionsområde, som udelukkende anvendes af mig. Det er 7 x 5 meter omgivet af fire mure, som har en højde på fire etager. Det er lidt som en gård i fængslet, og vinduerne, der vender ud mod den, er vagternes. Fra sundhedsafdelingen er der kun to vinduer, der vender ud mod gården.

Ideen med denne afdeling er, at man aldrig

forlader den, og at ingen ser én. Jeg har min celle og et værelse ved siden af, som kun indeholder en motionscykel. Desuden er der yderligere et værelse med et brusebad/bad.

Min celledør bliver åbnet klokken 9, hvorefter jeg kan bruge cyklen og bruseren, foretage et telefonopkald eller tilbringe 30 minutter i motionscenteret. Jeg tilbringer en time hver morgen på motionscyklen. Da jeg så den første gang, spurgte jeg direktøren, hvad pokker det er. Nu elsker jeg det, ha ha! Efter en time på cyklen tager jeg et bad; derefter går jeg i 30 minutter i motionsgården, og derefter foretager jeg et telefonopkald. Så bliver jeg spærret inde igen indtil klokken 9 næste dag. Sov og gentag. Men sidste uge fik jeg en glædelig overraskelse, da jeg blev ført til gymnastiksalen klokken 7:30. Jeg fik 45 minutter i salen, men overvåget af Ross Kemp's filmhold. Jeg tror, at ideen var at vise hele landet, at de gjorde en indsats, efter at tilliden til fængslet var blevet alvorligt skadet ved synet af mig, da jeg forlod Onley fængslet. Det er skørt, men jeg troede, jeg så sund ud, da jeg blev løsladt fra Onley. Jeg troede også, at min psyke var i orden. Den negative effekt af isolationsfængslingen ramte mig først, da jeg blev løsladt.

Direktøren og sygeplejersken i Belmarsh kommer og tjekker mig dagligt. De spørger, hvordan jeg har det. Jeg svarer, at jeg har det fint, men fortæller dem, at jeg kan give et ordentligt svar, når jeg bliver løsladt efter at have tilbragt 2½ måneder i fuldkommen isolation.

Hvis jeg går radmager herfra, er det ikke, fordi jeg er blevet sultet. Jeg spiser godt her; det sørger personalet for. Jeg træner fysisk, så hårdt jeg kan. Der er ikke meget andet at gøre. Det er varmt herinde, og dagene er lange.

Jeg hører, at Daily Star har slettet deres løgnehistorie om, at jeg skulle være blevet overfaldet herinde. Ha ha. Direktøren og Ross Kemp kom begge og viste mig avisen. Jeg sagde til dem, at jeg ikke ville have haft noget imod det, men jeg har ikke set et eneste menneske, siden Ross så mig ved min ankomst. Den opdigtede historie er chokerende. Mine børn så artiklen og blev panikslagne, da de troede, at deres far var blevet angrebet. Men der er ikke skygge af sandhed i den historie.

Mit første møde med mine juridiske rådgivere blev aflyst på grund af en hændelse i fængslet, så der gik to uger, før jeg kunne mødes med mine advokater. Jeg har svært ved at beslutte mig om appellen. Nogle mennesker har skrevet til mig og fortalt, at

min talsmand AVI havde hørt fra min kone, at jeg følte mig bedrøvet. Det er, fordi min appel koster £84.000! Desuden har jeg lige betalt £20.000 juridiske gebyrer for den kommende retssag mod den muslimske advokat, der fik en rødhåret narkoman til at live-streame min kone og børn og udsætte dem for livsfare.

Jeg véd ikke, om I har hørt det, men jeg er også nødt til at betale omkostninger fra retten i Bailey på £31.000! Så ikke blot sender de mig i fængsel for noget, jeg ikke har gjort; de forlanger også, at jeg skal betale for det. Komplet sindssygt! Det er i alt £130.000. Noget af en udfordring.

De forsøger at gøre det økonomisk umuligt at udfordre dem. Jeg håber, at I er enige med mig i, at det skal anfægtes. Min familie er ikke enig, hvilket er grunden til, at jeg har haft en indre kamp om spørgsmålet. Jeg holdt møde med juristerne i sidste uge og bad dem om at sætte fuld damp på en appel mod dommen og også en kautionsansøgning. Jeg var nødt til at betale dem £42.000; de krævede 50% på forhånd og resten, når vi får ansøgningen afsendt.

Mit næste telefonopkald hjem var at fortælle min kone, at jeg havde det meget bedre nu. Jeg skal kæmpe mod alt, hvad de smider i hovedet på mig. Jeg følte, at hvis jeg ikke appellerer, så bøjer jeg mig for noget, som helt klart er et planlagt trick.

”Den ledende dommer har beskidte hænder i denne sag.”

Den ledende dommer har beskidte hænder i denne sag. Hun løj om mig og dømte mig for ting, jeg ikke havde gjort, og som heller ikke fremgår af videoen. Vil højesteretsdommerne også være villige til at få snavsede hænder, eller vil mit navn blive renset?

Det ville være umuligt at bekæmpe magthaverne uden din hjælp og kærlighed. Min kones opfattelse er, at det vil blive endnu en retssag med stress og med at kysse børnene farvel igen. Men for mig er endnu en retssag endnu en chance for at afsløre deres løgne. Jeg er nødt til at kæmpe! Jeg håber bare, at I er enige, for det kommer til at koste et afsindigt beløb i sagsomkostninger. Uden jeres hjælp og støtte ville jeg for længst have været en nedbrudt mand. Men i stedet er jeg på toppen og klar til tredje runde. Magthaverne forventer, at vi ikke har råd til at fortsætte kampen. Derfor beder jeg jer om at dele dette overalt. Jeg beder igen: Hjælp mig med at bekæmpe magthaverne. Det er død, fængsel eller sejr.

Så snart appel-papirene er sendt, vil jeg søge om frihed mod kaution. Det tager normalt omkring syv dage, så jeg kunne eller burde være hjemme tidligere, end vi forventede, hvilket betyder, at jeg kan få et par uger med børnene i deres sommerferie. Det var så skønt at se min kone, børn og familie. Er det til at forstå, at jeg holdes indespærret i total isolation på grund af foragt for en forbandede domstol?

Luton spiller for første gang i denne sæson på fredag, og selvom jeg er låst inde, er jeg stadig spændt. Jeg ville bare ønske, jeg var der med børnene. Min søn har håndteret det lidt bedre end sidste gang; jeg var i stand til at tale med dem alle, før jeg gik. Den morgen i retten var så svær; jeg var så rørt, da jeg kyssede dem alle farvel. Jeg vidste, at de ville fængsle mig; for at være ærlig – jeg troede, jeg ville sidde i isolation i over et år. Det er heldigt, jeg er godt selskab, ellers ville al den tid alene gøre mig vanvittig.

Jeg er i gang med at skrive min næste bog og bringer mit fjendskab til opholdet up-to-date. Jeg har skrevet halvdelen, før jeg slipper ud. Jeg elsker jer alle.

Forresten, jeg har brug for en bus til at hjælpe mig med al den post, jeg modtager. Ha ha ha.

PS: Jeg vil nok komme i tanke om meget, jeg glemte at nævne. Det vigtigste er, at vi appellerer. Papirarbejdet skulle være færdigt næste uge. På forhånd tak til alle, der støtter denne kamp.

Jeg vil afslutte dette med en hilsen til min fantastiske og smukke kone, tre perfekte børn, min mor, far og familie. Jeg elsker og savner hver eneste af jer.

Der er ting, jeg vil gøre færdig, når jeg bliver løsladt. Jeg vil have, at alle skal kende alle detaljer om alt, hvad der skete. Op- og nedture, jeg takker hver eneste af jer, der støtter mig. Jeg får aldrig rigtigt en chance for at komme langt ned, fordi jeres støtte hele tiden løfter mig op. Jeg vil bruge min tid på at komme i gang med til at forberede filmen ”Voldtægten af Britannien”.

Kilde: TR news, 2. august 2019

Klage til DR – og DR's "svar"

Klage med krav om berigtigelse og beklagelse.

Til redaktionschef
på Deadline,
Heidi Robdrup

7. JULI 2019

I Deadline lørdag d. 22. juni, hvor Folkefesten ved Mossø løb af stabeln, havde en ekstremt forudindtaget TV-vært ved navn Steen Nørskov fundet tre såkaldte "eksperter" frem, som naturligvis skulle give arrangementet et fordækt skær. Der kom ingen velunderbyggede fakta fra de tre, kun meninger og et enkelt pip fra en pensioneret lektor fra RUC om, at andelen af ikke-vestlige indvandrere i Danmark er stigende. Hvilken overraskende nyhed!

Indledningen til DRs Deadline lørdag d. 22. juni 2019 lød som følger: "Nogle af de kendteste ledere af Europas yderste højre mødtes i denne skov ved Skanderborg i dag." (Den 96 år gamle norske modstandsmand Jan Høeg og Marie Krarup var iblandt talerne – "det yderste højre", javel, ja!) Deadline-værten siger, at Martin Sellner fra Generation Identitær Østrig og Tommy Robinson talte til arrangementet, hvorefter der blev vist billeder af de to og videoklip med Robinson fra England. Problemet for DR er imidlertid, at både Sellner og Robinson blev forhindret og derfor ikke "mødtes i denne skov ved Skanderborg". 330 festdeltagere kan bevidne dette. De pågældende journalister, der uden nogen som helst research lader en sådan usandhed gå over skærmen i en public service-kanal, bør som minimum stå til en reprimande!

Forhistorien er, at jeg fem dage før arrangements afholdelse telefonisk blev kontaktet af vagthavende redaktør på DR-nyheder, Joakim Frøsig. Han bad om, at DR kunne få adgang til Folkefesten bl.a. for at interviewe Tommy Robinson. Til det svarede jeg, at både hans og Martin Sellners deltagelse hang i en tynd tråd pga. personlige forhold, men at jeg først kunne melde tilbage om de to herrers evt. deltagelse en eller to dage før Folkefestens afholdelse. Jeg sagde i øvrigt til Joakim Frøsig, at DRs deltagelse i Folkefesten kun kunne foregå på samme betingelser, som alle andre deltagere, nemlig ingen fotografering eller filmen, dog med den undtagelse, hvilket også fremgik af Folkefestens or-

densregler, at hvis de potentielle emner til interviews indvilligede heri og med en neutral baggrund som søen eller skoven, så ville det være i orden.

Fredag d. 21. juni var jeg igen i telefonisk kontakt med Joakim Frøsig, som jeg forklarede, at de to ovennævnte herrer havde meldt afbud. Til det sagde Joakim Frøsig, at så måtte han finde på at bringe noget andet nyhedsstof – underforstået – så havde Folkefesten ingen interesse for DR.

Desuagtet kom en DR-kassevogn med kameraudstyr forbi, 20 minutter før arrangementet skulle begynde om lørdagen. Journalisten spurgte mig – som en af arrangørerne af Folkefesten – om de måtte komme ind for at filme og lave interviews. Egentligt okay, at DR havde ændret mening. Jeg sagde imidlertid til den unge journalist: "Eftersom en del deltagere ikke ønsker at blive filmet eller fotograferet bl.a. pga. mulige repressioner på deres arbejde, har vi som arrangører garanteret dette, men I er naturligvis velkomne til at komme ind og kigge jer omkring og tale med og interviewe folk – blot uden at filme jfr. ordensreglementet for Folkefesten. Hermed kan I jo også forvisse jer om, at der intet fordækt foregår. Disse regler gælder for alle deltagere i Folkefesten." Det tilbud ønskede journalisten og kameramanden dog ikke at gøre brug af. Man kan kun gisne om, hvorfor de ikke ville benytte sig af det tilbud? Måske fordi de så ud fra deres optik naturligvis ikke kunne få den vinkling på aftenens Deadline, som på forhånd var lagt til rette.

Dette blev i Deadline manipuleret til: "Folkefesten var lukket land for journalister, i hvert fald hvis man kom fra DR og havde et kamera med." Ved at have accepteret tilbuddet om at komme ind og kigge, lytte med og stille spørgsmål til deltagerne,

kunne de så have meldt tilbage til studiet, at Martin Sellner og Tommy Robinson – af forskellige grunde i øvrigt – havde meldt afbud til arrangementet, således som jeg også havde fortalt Joakim Frøsig. Men nej, den journalistiske dovenskab vandt, og i Deadlines "rapportage" blev det så til, at de Tommy Robinson og Martin Sellner talte til arrangementet. Et forrygende anskuelighedseksempel på, hvor jammerligt det står til i den journalistiske kaste. Man gider ikke engang tjekke mere, om de "nyheder", man udsender, rent faktisk har fundet sted. Der er ikke kun tale om indolens, men om grov journalistisk pligtforsømmelse, som over for de ansvarlige som minimum bør udløse en indkaldelse til tjenestelig samtale med en advarsel til følge.

Radio 24syv havde i øvrigt til arrangementet d. 22. juni fået en journalist akkrediteret, som gik rundt og tog interviews, og det forløb uden problemer. Hun interviewede mig i øvrigt tre-fire minutter, hvilket dagen efter blev udsendt i æteren. Sidste år, hvor arrangementet blev afholdt uden for Jægerspris, dækkede en journalist for *Information* Folkefesten.

Jeg afventer en beklagelse og en berigtigelse fra DRs side, for så vidt angår de fremførte usandheder i Deadline d. 22. juni om, at Martin Sellner og Tommy Robinson talte til arrangementet i en skov uden for Skanderborg samt at Folkefesten var lukket land for DR.

Efter en beklagelse og berigtigelse fra DR vil jeg ikke foretage mig yderligere. Skulle dette mod forventning ikke ske, bærer jeg sagen videre til Pressenævnet.

Med venlig hilsen
Søren Lind Jensen – Formand for arrangementskomitéen FF19

Det er ikke første gang, der klages over Deadline, men venstreradikale personer har aldrig haft grund til at klage. (Klip fra Berlingske).

Onsdag d. 20. marts 2013, kl. 12:00

Heidi Robdrup, chef for DR2 Deadline

Under overskriften »Mordforsøg for åben skærm« kritiserer fhv. MF for DF, Søren Krarup, Deadline-vært Martin Krasniks interview med formanden for Trykkefrihedsselskabet, Lars Hedegaard, i søndagsudgaven af Deadline på DR2.

10. JULI 2019

**Svar fra redaktionschef
Heidi Robdrup.**

Kære Søren Lind Jensen
Tak for din henvendelse - der har ført til en grundig gennemgang af informationsstrømmen internt i DR.

Jeg er naturligvis ked af din generelle oplevelse af udsendelsen og skal blot tilføje, at vært Steen Nørskov i selve indslaget refererer til deltagerne på mødet som værende medlemmer af den "yderste politiske højrefløj". På den måde nuanceres beskrivelsen af deltagerne.

Her forholder jeg mig dog primært til dine to klagepunkter: introen, hvor Sellners og Robinsons deltagelse i mødet ved Mossø bliver nævnt og bemærkningen om, at mødet var "lukket land for journalister, i hvert fald hvis man kom fra DR og havde et kamera med".

Jeg skal ikke trætte dig med, hvordan DRs nyhedsafdeling er opbygget internt, men Deadline er en enhed for sig, og desværre nåede din besked til Joakim Frøsig om de to gæsters afbud ikke frem til Deadline. Aflysningerne fremgik heller ikke af arrangementets hjemmeside - og dermed landede fejlen i Deadline lørdag den 22. juni.

Det vil jeg gerne beklage og dermed give dig medhold i din klage.

I forhold til om arrangementet var "lukket land for journalister, i hvert fald hvis man kom fra DR og havde et kamera med", så fastholder jeg, at det var virkeligheden. Som du selv skriver: I både din indledende samtale med Joakim Frøsig fem dage før arrangementet samt i dialogen med DRs hold på stedet lørdag den 22. bliver det afvist, at der kan filmes med kamera.

Jeg har derfor til hensigt at sætte følgende rettelse i værk - til oplæsning af værten i Deadline og offentliggørelse på DR.DK:

"Og så skal vi bringe en rettelse:

I udsendelsen 22. juni omtalte vi den såkaldte Mosbjerg Folkefest. På mødet skulle Martin Sellner fra bevægelsen Generation Identitær i Østrig samt Tommy Robinson, stifter af English Defence League ifølge programmet have talt, men de måtte begge aflyse dagen før. Den oplysning modtog vi i DR, men desværre nåede den ikke frem til Deadlines redaktion. Derfor oplyste vi i udsendelsen, at Robinson og Sellner deltog i arrangementet. Vi beklager fejlen."

Jeg vil lige give dig mulighed for at se ret-

telsen, inden den offentliggøres. Og så skal jeg endnu engang beklage den manglende informationsstrøm i DR, der førte til fejlen.

Venlig hilsen
Heidi Robdrup
Redaktionschef, Deadline

11. JULI 2019

**Til redaktionschef på Deadline,
Heidi Robdrup**

Tak for dit svar af 10. juli vedrørende spørgsmålsreference 190707-000001. Der er imidlertid nogle ting i dit svar, som jeg finder yderst kryptisk, bl.a. følgende:

"Jeg er naturligvis ked af din generelle oplevelse af udsendelsen og skal blot tilføje, at vært Steen Nørskov i selve indslaget refererer til deltagerne på mødet som værende medlemmer af den "yderste politiske højrefløj". På den måde nuanceres beskrivelsen af deltagerne."

Det forstår jeg simpelt hen ikke. Kunne du ikke tolke det for mig? En nuancering i form af at beskrive de 330 deltagende gæster på Folkefesten d. 22. juni "som værende medlemmer af den "yderste politiske højrefløj"!

Er det DR Deadlines opfattelse, at hvis man er modstander af Danmarks islamisering og den igangværende befolkningsudskiftning, så tilhører man den "yderste politiske højrefløj"? Jeg kan da ikke afvise, at der har befundet sig et par højreradikale iblandt gæsterne, men 99% af gæsterne var blot dybt bekymrede danskere. Søren og Elisabeth Krarup var også til stede, de kom for øvrigt i en chartret bus fra København sammen med medlemmer af Trykkefrihedsselskabet. Tilhører de også "den yderste politiske højrefløj"? Hvis dit svar er ja, skal du have dine skolepenge tilbage, for så har du rod i dine begreber og slår om dig med dem uden indholdsbestemmelse. Det er ikke DR's opgave at tilsværte bekymrede og fædrelandskærlige borgere med skældsord.

De to klagepunkter, som "du primært forholder dig til", er, at Deadline utjekket videregav en falsk oplysning om to talere, selv om jeg havde pointeret deres afbud både over for Joakim Frøsig og den udsendte journalist på selve dagen. Dette forhold beklager du og giver mig medhold i. Tak for det! Ordlyden til oplæsning som rettelse i Deadline er okay.

Imidlertid giver det stof til eftertanke, at en public service-kanal, hvis fornemmeste opgave er at videregive nyheder så objektivt

og faktatjekket som muligt, ikke har styr på sin interne kommunikation.

Mit andet klagepunkt, som du afviser, fordrejer du – bevidst eller ubevidst. Du må simpelt hen ikke have læst min fremsendte klage ordentligt igennem. Der står bl.a.:

"Jeg sagde i øvrigt til Joakim Frøsig, at DRs deltagelse i Folkefesten kun kunne foregå på samme betingelser, som alle andre deltagere, nemlig ingen fotografering eller filmen, dog med den undtagelse, hvilket også fremgik af Folkefestens ordensregler, at hvis de potentielle emner til interviews indvilligede heri og med en neutral baggrund som søen eller skoven, så ville det være i orden."

Akkurat det samme sagde jeg til den fremmødte journalist på selve dagen. Ergo er det ikke sandt, som det blev fremført i Deadline d. 22. juni, at "Folkefesten var lukket land for journalister, i hvert fald hvis man kom fra DR og havde et kamera med." Alle journalister er som udgangspunkt velkomne under de regler, som gælder for alle gæster. Sidste år lavede en Informationsjournalist et indslag, i år var det en journalist fra Radio 24/7.

Man kan ikke gå rundt og filme eller tage billeder på må og få af hensyn til en del gæster, som frygter repressalier på deres job. Men filmen og fotografering med søen eller skoven som baggrund af deltagere, der indvilliger deri, er i orden, hvilket også fremgik af ordensreglementet, som var opsat adskillige steder på området.

Ordensreglementet er vedhæftet i fil. Derfor er det usandt, når Steen Nørskov i Deadline siger, at "Folkefesten var lukket land for journalister, i hvert fald hvis man kom fra DR og havde et kamera med". Det vil jeg også gerne have berigtiget i Deadline.

Til næste års Folkefest er DR atter velkommen – og igen under samme vilkår som alle andre gæster. Man kunne jo bevare et naivt håb om, at den udsendte journalist og kameramand vil lytte og reflektere, for det er jo ikke nogen skam at blive klogere.

Venligst
Søren Lind Jensen – Formand for arrangementskomitéen FF18 og FF19

12. JULI 2019

**Svar fra redaktionschef
Heidi Robdrup.**

Kære Søren Lind Jensen
Mange tak for dit svar.
Vi bringer den aftalte rettelse i aftenens Deadline samt på dr.dk.

17. JULI 2019

**Svar fra redaktionschef
Heidi Robdrup**Kære Søren Lind Jensen
Tak for dit svar.

Udover rettelsen i Deadline har vi også rettet på dr.dk – du kan se teksten her: <https://www.dr.dk/etik-og-rettelser/fejl-og-fakta/rettelse-til-deadline-22-juni-om-mosbjerg-folkefest>

Du spørger til mit forrige svar, hvor jeg skriver om nuanceringen af deltagerne ved Mosbjerg Folkefest. Jeg mente, at det gav mening af tilføje "politiske" til højrefløjsbeskrivelsen, fordi mange af deltagerne på programmet de senere år tilhører organisationer eller partier på det, der kaldes den politiske højrefløj.

Det er i hvert fald den måde, nationalkonservative bevægelser og partier beskrives oftest af både medier, den akademiske verden og resten af det politiske establishment. Jeg kan dog læse mig til, at der indenfor disse bevægelser er utilfredshed med at blive beskrevet som højrefløj – og det tager jeg ad notam.

Fortsat god sommer.
Venlig hilsen
Heidi Robdrup
Redaktionschef, Deadline

Hvad angår anden del af din klage om beskrivelsen af den manglende adgang for DR-journalist med kamera, så har jeg nærlæst din detaljerede gennemgang af forholdene på arrangementet. Den ændrer dog ikke på det forhold, at man som DR-journalist med kamera ikke kunne få adgang den pågældende lørdag. Som du selv skriver, kan man ikke "gå rundt og filme på må og få", fordi flere deltagere frygter for represalier på deres job.

Jeg forstår på både dine beskrivelser af og det medsendte ordensreglement, at der kan gøres undtagelser, hvis der er lavet specifikke aftaler på forhånd. På den måde adskiller arrangementet sig væsentligt fra lignende møder, hvor pressen har fri adgang, og det er den forskel baseret på den konkrete selverfaredede oplevelse, vært Steen Nørskov refererer.

Venlig hilsen
Heidi Robdrup
Redaktionschef, Deadline

13. JULI 2019

**Til redaktionschef på Deadline,
Heidi Robdrup**

Dette er min sidste og afsluttende mail i korrespondancen. Jeg noterer, at Deadline ikke vil beklage og berigtige mit andet klagepunkt.

Det første klagepunkt blev beklaget og berigtiget i Deadline 12. juli. Tak for det!

I din sidste mail svarer du overhovedet ikke på nedenstående citat fra din mail af 10. juli. Det vil jeg gerne have uddybet.

"Jeg er naturligvis ked af din generelle oplevelse af udsendelsen og skal blot tilføje, at vært Steen Nørskov i selve indslaget refererer til deltagerne på mødet som værende medlemmer af den "yderste politiske højrefløj". På den måde nuanceres beskrivelsen af deltagerne."

Det svar, som du skriver d. 10. juli, forstår jeg simpelt hen ikke. Kunne du ikke forklare mig, hvad det er, du mener? En nuancering i form af at beskrive de 330 deltagende gæster på Folkefesten d. 22. juni "som værende medlemmer af den "yderste politiske højrefløj"!

Er det DR Deadlines opfattelse, at hvis man er modstander af Danmarks islamisering og den igangværende befolkningsudskiftning, så tilhører man den "yderste politiske højrefløj"?

Med dit svar anser jeg korrespondancen for afsluttet.

Venligst
Søren Lind Jensen – Formand for FF18 og FF19

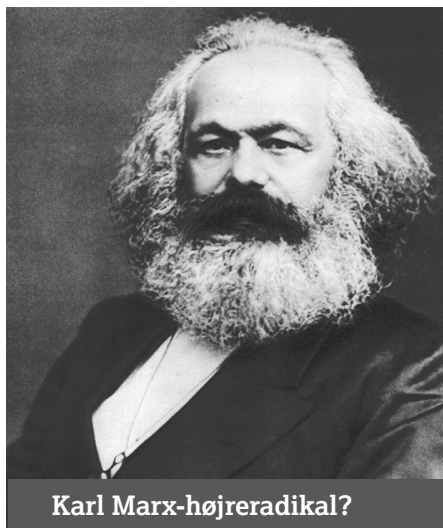
Hører en "marxolog" til den "yderste politiske højrefløj"?

Det mener DR øjensynligt. Margrethe Auken er næppe enig.

Som ung SF'er deltog jeg i det møde i Hilerød, på hvilket pastor Margrethe Auken blev opstillet som folketingskandidat.

Jeg stillede kritiske spørgsmål til Margrethe om hendes forhold til kristendom, videnskab og socialisme. Hendes svar skal jeg ikke referere her, men mit forhold til hendes kandidatur gjorde, at hun ved en senere lejlighed kaldte mig "marxolog". Det tog jeg som en kompliment.

Jeg var imod opstillingen af en pastor som kandidat for et socialistisk parti. Jeg ville have foretrukket metalarbejder Ole Henriksen, som også var på tale. Han blev imidlertid indvalgt i folketinget for Hvidovre-rekredsen et år senere, i 1977.

Karl Marx-højreradikal?

Mine grundholdninger bygger i vid udstrækning på centrale udsagn i Karl Marx' skrift "Kritik af den hegelske retsfilosofi": "Kritikken af religionen er forudsætningen for al kritik... Mennesket skaber religionen, religionen skaber ikke mennesket.... Religionen er den betrængte skabnings suk, den er en hjerteløs verdens hjerterørrelser, den er åndløse tilstandes åndsindhold. Den er folkets opium."

Disse sætninger var en integreret del af venstrefløjens tankegods indtil USSR's sammenbrud i 1991. Derefter slog størstedelen af venstrefløjens sig på diffuse emner som racisme, økologi og klima. Men som jeg plejer at sige: Jeg blev stående, da venstrefløjens gik.

Jeg vil til min død modsætte mig, at reaktionære religiøse mørkemænd får indflydelse på udviklingen i Danmark. De bør ganske enkelt forment adgang til den civiliserede verden.

Derfor deltog jeg i Folkefesten i Mosbjerg, hvilket i flg. DR's journalister gør mig til medlem af "den yderste højrefløj".

Så har vi hørt det med. Karl Marx og undertegnede hører til den yderste højrefløj. Margrethe Auken anså mig for at være venstreradikal. DR anser mig af de samme årsager for at være højreradikal.

Den slags vås er et typisk resultat af uvildende journalisters (mis)brug af begreber, de ikke forstår.

Den gamle kommunist Preben Møller Hansen havde fuldkommen ret, da han sagde, at højre-venstre skalaen har mistet sin mening.

Men den kan bruges af demagogiske journalister, som anser det for deres opgave at missionere i en sørgelig sags tjeneste.

Harry Vinter

De missionerende medier

Skal personer eller foreningen kaldes det, de er, eller det, de selv ønsker at blive kaldt?

DR's manipulation med begreberne rejser et andet vigtigt spørgsmål: Skal personer eller foreningen kaldes det, de er, eller det, de selv ønsker at blive kaldt?

Der findes en fascistisk organisation, som kalder sig selv Antifascistisk Aktion, AFA. Den fungerer som hjælpepoliti (HIPO) for muslimer, som bemægtiger sig lebersraum på europæiske folks bekostning. Medierne burde derfor benævne den "det fascistiske HIPO-korps". Men medierne kalder organisationen det, den selv ønsker at bliver kaldt.

Når 330 bekymrede danskere sætter hinanden stævne ved Mossø for at debattere den voksende trussel, de lever under, kalder medierne dem ikke "bekymrede danskere". DR kalder dem "stærkt højreorienterede". Men hvem har hørt de bekymrede danskere benævne sig selv det?

Hvis de bekymrede danskere er "ekstremt højreorienterede", så må de, der i sympati med islam ønsker at bekæmpe bekymringen med vold, være ekstremt venstreorienterede.

Heraf følger logisk, at stening af kvinder, hængning af bøsser og opdeling af mennesker i rene og urene/vantro og rettroende er venstreorienterede fænomener.

Det er i strid med den hidtidige opfattelse af højre og venstre, ifølge hvilken højreorienterede står for at bevare det bestående, mens venstreorienterede er åbne for udvikling og forandring.

"Ingen bevægelse i Verden er mere konservativ end islam."

Ingen bevægelse i Verden er mere konservativ end islam, som ønsker, at alt skal foregå som på den såkaldte profet Muhammeds tid. Hans liv og virke er altings målestok. Ingen bevægelse er mere fjendtlig over for udvikling og forandring end islam.

DR og de øvrige missionerende medier bør se at få styr på begreberne. Hvis de ikke fatter forskellen på politisk højre og politisk venstre, bør de afstå fra at bruge begreberne. I stedet for at kalde bekymrede danskere "ekstremt højreorienterede" bør de blot kalde dem f.eks. "modstandere af stening af kvinder og hængning af bøsser". De ekstremister, som de hidtil har kaldt "antifascister", kan de så passende kalde f.eks. "tilhængere af stening af kvinder og hængning af bøsser."

Forklar tingene i stedet for at bruge "ismer", hvis mening fortaber sig i det uvisse.

Tillægsord – og manglende navneord

De gamle missionerede medier med DR i spidsen kalder rutinemæssigt Rasmus Paludan "den racismedømte Rasmus Paludan".

Hvorfor bliver så f.eks. Enhedslistens Pelle Dragsted ikke rutinemæssigt kaldt "den hærværksdømte Pelle Dragsted"?

Når en gammeldansker er blevet overfaldet af en større flok mennesker, en stribe biler er blevet brændt af, eller en ambulance er blevet mødt med stenkast, fortæller de gamle medier oftest, at forbrydelserne blev begået af en flok "unge". Unge er som bekendt et tillægsord, og vi savner gang på gang det oplysende navneord, som oftest begynder med m.

Et andet misbrugt tillægsord er "kontroversiel". Har de missionerende medier ikke

umiddelbart noget negativt at sige om en person eller forening, de ikke bryder sig om, kalder de ofte denne "kontroversiel". Hvem der er kontroversielle, bestemmer de selv suverænt, men selv de mest voldelige venstreradikale foretagender omfattes aldrig af denne benævnelse.

Mission eller information?

Skal vi forvente, at det er muligt at få de missionerende medier til at optræde informerende?

Næppe. Med god grund svinder tilliden til disse medier dag for dag. Vejen frem er at fratage dem alle former for mediestøtte og søge information hos kilder, man kan have tillid til.

Hvad skal vi i det hele taget med "public service" radio og tv? Vi har jo heller aldrig haft "public service" aviser!

HV

Den hærværksdømte Pelle Dragsted.

(Foto fra folketinget af Steen Brogaard).

Masseindvandringens-æraens "Fagre nye verden"

En ny skønlitterær retning er efterhånden opstået – skildringen af den skæbnesvangre kolonisering af Europa fra den tredje verden med alle de personlige og samfundsmæssige konflikter, det medfører.

Peter Neerup Buhl

Ligesom da den problemdrøftende moderne litteratur dukkede op for snart 150 år siden, med fx Henrik Ibsen, og den samfundskritiske med fx Jeppe Aakjær og Martin Andersen Nexø, reagerer den etablerede meningselite imidlertid med forargelse og afstandtagen, ja, betvivlelse af, at det overhovedet er litteratur, endsige betydelig litteratur.

Men de bedste i den nye genre vil så vist også blive læst i kommende generationer som profetiske for kerneproblemerne i en ny epoke. Og først og fremmest vil sikkert de figurer i dem, der nu tolkes som odiøse, blive en slags helteskikkelser, som en ny Pelle Erobreren, der kæmper for sit folks retfærdige sag imod multikulturel forsumpning.

Det gælder også hovedpersoner i Ulla Dahlerups spændende roman. I år 2039 kæmper de imod islamiseringen i Danmark. Landet er til dels forsumpet pga. "overskudsbefolkninger, der siver ind overalt ligesom ophobet vand efter tunge skybrud". En følge af den historisk nye og "vanvittige ide", at fremmede statsborgere fra krige i andre verdensdele skulle have "ret til asyl og socialhjælp i Europa, hvor de intet har at gøre". En koalition af Enhedsliste-ætlinge og islamister har magten i Danmark. Et hidtil uset lighedsmageri er indført med strenge straffe for såkaldte nationalistiske og racister. Som en af disse siger til en rødminister: "Socialismen, som vil bekæmpe fattigdom, havde jo længe savnet fattigfolk i en velfærdsstat. Med masseindvandringen fik I en blodtransfusion og blev som besatte af begær – og nu har I magten i et fattigt, totalitært samfund, sikken en sejr!" Det var kraften i "det marxistiske had", kendt

Ulla Dahlerup:

Storhedsvanvid. En Fremtidsgyser

Skriveforlaget, 2019.
449 sider. Kr. 319.

fra Sovjet, der nu skabte angst og gjorde det umuligt at argumentere imod indvandringen. Men de røde undervurderede islams magt.

Private boliger reguleres statsligt for at få plads til de mange fremmede (ordet "fremmede" er dog blevet forbudt). På et tidspunkt måtte man imidlertid af rent praktiske grunde sige stop for indvandring, men med de allerede indvandrede folkemasser og deres stadig mere talrige afkom arbejder regeringen videre på at skabe det nye multietniske menneske. Dansk Folkepartis ledere har magthaverne fået skudt. Endnu voldsommere er det gået for sig i Sverige, hvor borgerkrigen raser med kamp i gaderne.

Man følger flere dramatiske handlingsforløb i bogen, mest en særpræget UNHCR-mission, anført af en FN-kaptajn, der repræsenterer det vestlige humanistiske storhedsvanvid, som er alle ulykkernes rod. Kaptajnen demonstrerer "godhedens" velkendte skrupelløshed og paradoksale kynisme ved ikke at vige tilbage for et terrorangreb mod sine egne for at få fornyet sympati for flygtningearbejdet.

Det storpolitiske billede i romanen skifter drastisk, da det nye osmannerriges konflikt med Grækenland fører til en generel fatwa til muslimer om at udvandre for at deltage i jihad, og det islamiske/røde tyranni i Danmark væltes med blodige konsekvenser for magthavere. Der oprettes et institut, som skal afprogrammere hjernevaskede danskere. "Zombier er øgenavnet for borgere, der har troet så længe på det multietniske samfunds succes, at de ikke kan holde op med det." Udsendelsen af muslimer fra Danmark foregår hurtigt: På tre dage kører tog 536.000 ud af landet i ro og orden. 345.000 lejligheder er blevet ledige i København.

Den lettelse og glæde, muslimernes masseudvandring vækker blandt det gennem generationer så stærkt prøvede og tungt belastede danske folk, er nok det mest bevægende i romanen. "Har du set det, de er væk!" råber en stemme. "Langsomt forvandles utrygheden til en lattermild stemning. I store bølger strømmer danskerne til. De unge sætter i løb (...). Små børn hopper af ustyrlig glæde i efterladte møbler på fortovene. De internt fordrevne danskere vender nu tilbage til et Nørrebro uden gadeskyderier. Det er en overrumplende lykkelig dag." For, som en af romanens sympatiske skikkelser konkluderer, "nationalstaten er vores og alt, hvad vi har, vi er forpligtede på det nære. Tiden med Vestens humanistiske storhedsvanvid er omsider forbi." Efterfølgende konstaterer bogens helt, journalisten Morten Skriver, at en af de store aktører i de tunge multietniske år var løgnepressen: "Når man i dag læser papirsaviser, ser tv-udsendelser eller hører radio fra 1983 og årtier fremad, så er skammen på fagets vegne næsten ikke til at bære. Sådant en presse må aldrig opstå igen."

Kort sagt bliver der sagt mange sandheder undervejs i handlingen. Om denne i detaljer er realistisk eller ej, er så et andet spørgsmål og egentlig også sekundært. De mange nye skønlitterære dystopier har vidt for-

skellige bud på det konkrete handlingsforløb, men de generelle rammer er skræmmende ens og realistiske, når nutidens tendenser forlænges med blot forholdsvis få år. Ulla Dahlerup har leveret en af de mere vel-

skrevne advarsler om konsekvenserne af den aktuelle kurs, og hun gør alle de unødvendige lidelser mere håndgribelige for læseren, og politikens absurditet indlysende ved at sætte den i relief af den hyk-

leriske humanitære bestræbelse, den begrundes med, skønt den mest af alt skal opfylde et psykologisk behov og tomrum i notorisk uperfekte mennesker.

Nazir Afzal

En pakistansk hædersmand.

Almene Muslimske bander – fortrinsvis bestående af pakistanere - har igennem årtier voldtaget tusindvis af engelske småpiger, som de ved hjælp af vold og trusler holdt som sexslaver, der stillede til tjeneste, når det blev forlangt.

Både mange af pigerne og mange af deres forældre tryglede politiet om hjælp, men blev komplet ignoreret. De stod magtesløse over for de voldelige bagmænd.

En socialarbejder rapporterede mere end 180 gange til politiet, at børn blev misbrugt. Hun blev hver gang afvist med den begrundelse, at vidnerne var upålidelige.

Politiet ville ikke blande sig; øjensynligt af frygt for at blive kaldt "racistiske", hvis de forhindrede muslimer i at nyde deres fornøjelser.

Havde det ikke været for én bestemt anklager, som oven i købet stammer fra Pakistan, ville overgrebene sikkert være fortsat upåagtede af andre end "ekstremt højreradikale" mennesker som Tommy Robinson, som har påkaldt sig magthavernes vrede ved at have påpeget myndighedernes svigt og voldtægtsmændenes afskyelige moral.

Nazir Afzal blev ansat som anklager i Nordvest-Distriktet i 2011. Som pakistaner led han ikke af den skræk for at blive kaldt "racist", som fik andre myndighedspersoner til at afvise sagerne og se den anden vej. Han kender det muslimske miljø og dets normer, men agerede i overensstemmelse med de love, som officielt er gældende i England.

Rochdale-sagen

Nazir Afzal genoptog sager, som politiet i første omgang havde lagt til side, og i 2012 lykkedes det ham at få idømt fængselsstraffe til 9 medlemmer af en børne-sexring. 2 andre manglede der beviser imod. Yderligere én stak af til Pakistan. Af de 9 dømte var 8 pakistanere og 1 afghaner. Mændene var mellem 18 og 59 år. Den 59-årige var leder af ringen. Han blev idømt 19 års fængsel.

Det lykkedes at finde frem til 47 ofre, som næsten alle var hvide englændere.

Efter sagens afslutningen tog Nazir Afzal fat på en anden bande i Rochdale, i hvilken yderligere 9 mænd blev dømt.

Med Rochdale-sagerne fik Nazir Afzal slået hul på et tabu, og siden er den ene børne-sex-ring efter den anden blevet optrævlet i talrige byer i England.

Politisk beskyttelse af børne-sex-ringene

Den 19. oktober 2018 blev Nazir Afzal interviewet af BBC i en TV-udsendelse. I løbet af interviewet fortalte han bl.a.:

Du ved det måske ikke, men tilbage i 2008 sendte Indenrigsministeriet et cirkulære til alle afdelinger af landets politi med denne besked: "Hvad angår disse unge piger, som bliver udnyttet i byer landet over, er det vores opfattelse, at de har truffet et bevidst valg, hvad angår deres seksuelle adfærd. Det er derfor ikke en opgave for jer polititjenere at blande jer deri."

På det tidspunkt havde Storbritannien en Labour-regering. Premierministeren hed Gordon Brown, Indenrigsministeren hed Jackie Smith, justitsministeren hed Jack Straw. Jack Straw havde på det tidspunkt netop udskiftet 1000 solide embedsmænd med et lignende antal uerfarne unge mennesker, som blev valgt ud fra et diversitetskriterium.

De muslimske børne-sex-ringe blev også omtalt i Indsigt Udsyn nr. 2, 2018.

Kilder:

New English Review. 10. Juli 2019.

Wikipedia: Rochdale child sex abuse ring

Verdens største problem

Der var delstatsvalg i de tyske delstater Brandenburg og Sachsen d. 1. september.

AfDs co-formand og co-gruppeformand for partiets Forbundsgruppe, den 78-årige Alexander Gauland, sagde d. 18. august i en tale på et vælgermøde i byen Brandenburg an der Havel: "Befolkningsekspllosionen er det største problem på vor planet – også for miljøet. Afrikas befolkning vokser hver 12. dag med 1 million."

SLJ

Hjernesvindet ”populisme”

Når debatten kører i tomgang, kan det i stedet for at skifte emne hjælpe at skifte ord.

Peter Neerup Buhl

De seneste år har angiveligt været præget af især populisme, fake news, identitetspolitik... Kan ske, at intensiteten af visse tendenser går op og ned i historiens bølgegang, men der er jo intet væsentligt nyt i disse fænomener. Svælget mellem elite og magthavere har altid været der; tidligere førte det endda til revolutioner, mens det nu mest manifesterer sig som protestpartier, der sjældent opnår en femtedel af stemmerne. Men politikere, der søger at indsmigre sig efter tidsånden, er et konstant fænomen over hele spektret. Fake news: klagesangen over pressens forvrængninger var allerede udbredt i 1800-tallet, der er bare først nu kommet elektroniske kanaler, hvor mange flere kan istemme den (og komme med egne versioner). Identitetspolitik: de faktisk ret små, højkrøstede grupperinger, der nu er meget i fokus, får kun den magt, de får, fordi den klassiske mainstream-identitetspolitik jo er svækket. Nazismen var den ekstreme udgave af flertallets identitetspolitik, og den gjorde – i hvert fald i toneangivendes øjne – al hævvelse af almindelig europæisk identitet som selvstændig værdi odios, og dette tomrum er selvsagt blevet udnyttet.

Men pointen er, at beskæftigelsen med alle disse angiveligt nye, store problemer i debatten får debatten til at handle om – debatten! Mens håndtering af de ganske konkrete problemer reelt skydes i baggrunden. For til alle sider skygger ”diskursen” for det, man dårligt tør kalde den objektive virkelighed (fordi denne af nogle endda ses som et vilkårligt udtryk for nævnte diskurs). På gadeniveau opleves dog allerede

Anna Libak:

Forstå populismen!

Gyldendal, 2018.
190 sider.

nu, at den rent fysiske virkelighed sjofles af ordmenneskene – men en dag vil alle opleve og på egen krop føle, at penge og ressourcer faktisk kan slippe op, at en nation ikke blot er et ”forestillet fællesskab”, og at vold og radikalisme ikke blot er definitionsspørgsmål.

Grundlæggende indskriver Libaks bog sig i den herskende fortælling, at der faktisk er et distinkt, aktuelt ”populisme”-fænomen. Hun understreger, at populisme ikke er selve politikken, men en politisk metode, hvis udøveres selvforståelse bygger på, at ”de er blevet krænket og fornædret af overmagten”. Men igen: Om hvilke bevægelser gennem verdenshistorien kan man ikke sige dette? Tag nu fx arbejderbevægelsen, der simpelthen kom frem på, at man var blevet krænket og fornædret af de herskende. Jamen det var jo et reelt klagepunkt, kan man indvende. Eller var det blot vilkårene i et ressourcefattigt samfund med en stadig ret primitiv teknologi? Det er vel ikke entydigt. I hvert fald kan mange menige europæere med lige så gode argumenter hævde rent faktisk at blive krænket og fornædret i dag.

Ifølge Libak karakteriseres populismens metode af, at man taler ”for nogle mod nogle andre” frem for ”for noget mod noget andet”. Mange indvandringskritikere gør

dog netop et stort nummer ud af, at man fx er ”imod islam”, ikke ”imod muslimer”, men selvfølgelig er det sagligt korrekt, at man er imod, at konkrete personer er i landet, og man anklager bestemte ansvarlige i toppen af samfundet for suppedasen. Men er der noget nyt i det? For nu at blive ved arbejderbevægelsen, talte man på en helt bestemt klasses vegne imod ”kapitalisterne”, ”udbytterne” osv. – i historien er samfundsmæssige konflikter altid blevet personliggjorte. Hver gang Libak og andre forsøger at udpege noget specifikt ved ”populismen”, synes det kort sagt at opløses mellem fingrene, og forsøget ligner selv en – ud fra egne definitioner – ”populistisk” stigmatisering af et segment med legitime klagepunkter. Debattens genstand er igen debatten i stedet for sagen selv.

Rent sagligt tænker Libak rigeligt meget inden for det etablerede systems kasser. Som om alternativet er ”EU eller kaos”. Der kan dog netop tænkes mange alternativer til det nuværende internationale system; det bliver ikke nødvendigvis en jungle af selvhævdende nationalstater. Men Libak vil død og pine skabe løsninger via de selvsamme internationale institutioner, under hvilke den nuværende suppedas er opstået. Dét standpunkt kan hun ikke nå frem til med logik. Al den stund, der er svært at spå, især om fremtiden, bygger det i sidste ende på ideologiske præferencer,

Indmeldelse i Den Danske Forening - bestilling af abonnement - 2019

Kontakt foreningens regnskabsfører Thomas Andreasen tlf. 23 42 77 33

- eller mail til: danskeren@danskeren.dk

Medlems- og abonnementsoplysninger, der afgives til foreningen, registreres kun til administration af medlems- eller abonnementsforholdet og videregives ikke til uvedkommende.

Kontingent - abonnement - 2019

Årskontingentet for et **medlemskab** er 250 kr. Beløbet dækker *tillige* tilsendelse af bladet, IndsigtUdsyn.

Årskontingentet for et **abonnement** er 250 kr. Beløbet dækker *tillige* tilsendelse af bladet, IndsigtUdsyn.

For medlemmer bosat **uden for Danmark** er prisen 250 kr. Gebyr ved bankoverførsel 50 kr.

Kontingentet følger kalenderåret. Opsigelse skal ske tre mdr. før kalenderårets udløb.

Vi beder om, at beløbet sendes til os i årets første kvartal; det koster penge at skulle rykke.

Udenlandske medlemmer og abonnenter kan betale via deres lokale bank med opgivelse af Danske Banks SWIFT-adresse som er: SWIFT-BIC: DABADKKK og IBAN-nr. IBAN-nr. som er: DK48 3000 0004 547551.

Driftsbidrag

De 250 kr. dækker ikke meget andet end porto og trykomkostninger til bladet. Forudsætningen for, at vi kan løse vore øvrige opgaver, er derfor, at nogen betænker os med mere end 250 kr. Vi håber, at mange også i år vil give os den ekstra håndsrekning, som er en nødvendighed for, at vi kan fortsætte vores informationsvirksomhed. De af Den Danske Forenings medlemmer, der i løbet af året 2019 donerer 500 kr. eller mere til foreningen, vil i december modtage en julegave.

NB. Støt gratis foreningen ved at gå på det lokale bibliotek og bed om at måtte læse/låne IndsigtUdsyn.

Med venlig hilsen

Styrelsen

Testamenter

Foreningen får stadig testamentariske gaver. Men testamenter af meget svingende juridisk kvalitet koster den penge! For eksempel er foreningen gået glip af en million kr. i kraft af, at den sagfører, der udfærdigede testamentet, begik en teknisk fejl.

Vi opfordrer derfor dem, der ønsker at betænke foreningen, til at lade testamentet gennemse af foreningens juridiske rådgiver:

Ole Hasselbalch, Skolebakken 5, 3050 Humlebæk (kan kontaktes på mobil 21 64 75 70).

Hvad er Indsigt Udsyn

Debatten om udlændingepolitikken foregår ofte ud fra forkerte forudsætninger mht. de faktiske forhold og på grundlag af skævvredne eller falske argumenter. Den Danske Forening har siden 1987 søgt at rette op herpå. Det sker i dag bl.a. gennem magasinet Indsigt Udsyn.

Indholdet kan frit kopieres.

Kildedokumenterede korrektioner og supplement modtages på: e-mail danskeren@danskeren.dk

Foreningens adresse:

Den Danske Forening
Skomagergade 25, 4000 Roskilde

Telefonsekretariat:

Tlf. 23 42 77 33
CVR-nr. 31242339
Danske Bank Reg.nr.4317
Konto 4547551
SWIFT-BIC: DABADKKK
IBAN: DK48 3000 0004 5475 51
www.danskebank.dk
MobilePay: 34810

E-mail:

danskeren@danskeren.dk

Hjemmeside:

Thomas Andreasen (webmaster)
www.dendanskeforening.dk

Redaktion:

Bibliotekar Harry Vinter (ansv. red.),
harryvinter@gmail.com

Styrelsen:

Tomas Kierstein
(formand, pressetalsmand).
Tlf. 41 13 13 69
tkierstein@msn.com
Søren Lind Jensen (næstformand)
slslsl@post6.tele.dk
Jesper Nielsen
Harry Vinter
Axel Artke
Erik Trolldhuus
Martin Nielsen

Regnskabsfører

og styrelsessekretær:

Thomas Andreasen
Tlf. aften/weekend 23 42 77 33
danskeren@danskeren.dk

Juridisk konsulent:

Prof., jur. dr. Ole Hasselbalch
Tlf. 21 64 75 70
ole.hasselbalch@mail.dk

Korrekturlæser:

Peder Valdemar Hjuler

DANSKEREN INDSIGT UDSYN

INDSIGT:

GHETTO ER IKKE MURSTEN

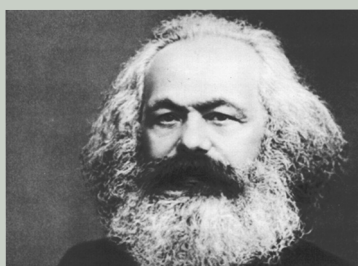
Det er en mentalitet...

INDSIGT:

HØRER EN MARXOLOG

Til den yderste højrefløj?

UDSYN:

"JEG ØNSKER IKKE AT RISIKERE LIVET"

Immigrant på Sea-Watch 3

ANMELDELSE:

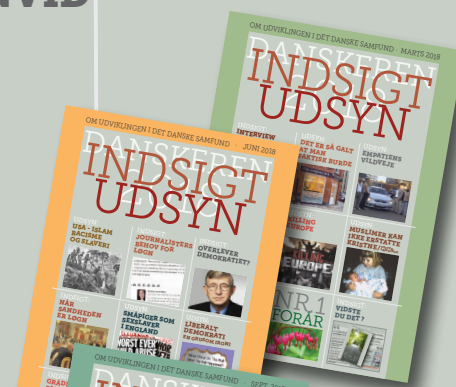
FORSTÅ POPULISMEN!

ANMELDELSE:

STORHEDSVANVID

En fremtidsgyser

FIK DU LÆST?

**BESTIL
ABONNEMENT PÅ
INDSIGT UDSYN
4 MAGASINER
ÅRLIGT
KR. 250,-**

INCL.
PORTO

Bogen koster 245 kr.
incl. porto og forsendelse.

Bestilling af abonnement og bøger:
danskere@danskere.dk · Sekretariatet: 23 42 77 33